avrupa'da barış güvenlik işbirliği ve toplumsal ilerleme için

avrupa komünist ve işçi partileri konferansı berlin 29-30 haziran 1976

Alman Sosyalist Birlik Partisi M.K.Genel Sekreteri E. Honecker'in Konferansı Açış Konuşması, Ana belge, Sovyetler Birliği Komünist Partisi M.K.Genel Sekreteri Leonid İlyiç Brejnev'in Konuşması,Türkiye Komünist Partisi M.K.Genel Sekreteri İ.Bilen'in Konuşması

KURTULUŞ : . . . . 15 Günlük İşçi Gazetesi
Sahibi : ATTF . . . . . . Sorumlusu . . . . . . Ali Söylemezoğlu
Adres(Anschrift) : KURTULUŞ . . . Turmstr 20, 1000 Berlin 21
Konto Numaramız : . . . . Türkische Sozialisten Gemeinschaft
Postscheckamt Berlin-West 2 3 9 3 8 8 — 1 0 9
Fiyatı : 250 krş. / 50 Pf. . . . . . Yıllık abone : 160,TL / 25 DM
Baskı : Verlag-Druck Westberlin, Pfalzburgerstr. 20/1, 1000 Berlin 31

Yurdumuzda Barış ve Toplumsal ilerleme için verilen savaşımın tüm Avrupada barış ve toplumsal ilerleme savaşımının kopmaz bir parçasıdır.Alman Demokratik Cumhuriyetinin Başkenti Berlin'de toplanan Avrupa Komünist ve İşçi Partileri Konferansı işçilerimiz için,barıştan,özgürlükten,toplumsal ilerlemeden yana tüm yurttaşlarımız için büyük bir önem taşıyor.Bu yüzden Avrupada çalışan tüm Türk işçilerinin gazetesi Kurtuluş olarak konferansın ana belgesini ve Yurdumuzda ve Dünyada barış için savaşım açısından son derece önemli bulduğumuz konuşmaların bir kısmını yayınlamayı görev biliyoruz.Konferansa katılan 29 komünist ve işçi partisinin delegelerinin tümünün konuşmalarını yayınlamayı arzu ediyorduk.Fakat elimizdeki olanaklarımız buna el vermedi.

Kurtuluş

Almanya Sosyalist Birlik Partisi Merkez Komitesi Genel Sekreteri Erich Honnecker Yoldaş'ın Konferansı Açış Konuşması

Sevgili Yoldaşlar,

Almanya Sosyalist Birlik Partisi Merkez Komitesi adına,Alman Demokratik Cumhuriyeti komünistleri ve halkı adına bütün kardeş parti delegasyonlarını candan selamlarım. Berlin Konferansı Avrupa Komünist ve İşçi Partilerini en iyi şekilde temsil eden konferanstır. 29 Komünist ve İşçi Partisi'nin delegasyonları 29 milyondan fazla komünisti temsil ediyorlar.Haklı olarak söylüyoruz ki,partilerimiz ve bu konferans,Avrupa işçi sınıfının,emekçilerinin,halklarının temel istemlerini dile getiriyor.

Son zamanda uluslararası alanda olumlu değişmeler oldu.Bu,büyük ölçüde, Komünist Partilerinin,Sovyetler Birliği'nin ve diğer sosyalist ülkelerin,tüm ilerici ve demokratik güçlerin uzun yıllar süren,zorlu ve fedakarca savaşımının sonucudur.

Bu tarihsel değişimler nedeniyle,1974 Ekiminde Varşova'da yapılan Konsültatif Buluşma'da Avrupa Komünist ve İşçi Partileri,yalnız kendilerini değil,aksine tüm barışsever ve antiemperyalist güçleri derinden ilgilendiren bir ödevi üstlendiler.Bu ödev Avrupa'da Barış,Güvenlik,İşbirliği ve Sosyal İlerleme savaşımında,işçi sınıfına,halklara bundan sonraki yön ve yolu önermek ödevidir.

Bu arada gelişme daha da ilerledi.İleri sürülen soğuk savaştan yumuşamaya dönüş, Helsinki Güvenlik ve İşbirliği Konferansı'nın sonuçlarıyla anlam dolu onayını buldu.

Burada,Berlin'de üzerinde görüştüğümüz konu,çok günceldir.Halklar,eskiden beri, her zaman bir Barış ve İlerleme Avrupa'sı savaşımında öncü olduğunu ispatlamış olan komünistlerden,yumuşama ve sosyal ilerleme savaşımı yolunu göstermesini bekliyorlar. Haklı olarak söyleyebiliriz ki, bu umutlar yalnız Avrupanın halkları ve demokratik güçleriyle sınırlanmıyor.

Partimiz,bu Konferansın büyük tarihsel sorumluluğumuza uyumu inancını dile getirir. Partilerimiz,sonucu Redaksiyon Komisyonunun hazırladığı doküman tasarısında somutlaşan yararlı ve kollektif bir ön çalışma yaptılar.Dostça bir atmosferde yapılan ön hazırlıkların,partilerimiz arasındaki karşılıklı anlayış ;ortak görüşleri,birlikte eylemi geliştirmeye şüphesiz büyük katkısı oldu.

Partimiz,Avrupa komünistlerinin,Konferansımızın konusu üzerinde geniş fikir alışverişine büyük değer veriyor.Almanya Sosyalist Birlik Partisi bunda,Barış ve Sosyalizm davası için savaştaki ortak çıkar ve hedeflerin dile getirilişini görüyor.

Değerli yoldaşlar,

Partimiz,Avrupa Komünist ve İşçi Partilerinin anlam dolu Konferansının Alman Demokratik Cumhuriyeti Başkenti'nde yapılmasını gurur ve sevinçle karşılıyor.Biz bunu yüksek bir şeref ve aynı zamanda bir görev olarak görüyoruz.

Bu konferansın ortak ödevlerin çözümüne yapacağı önemli katkının bilinciyle,Almanya Sosyalist Birlik Partisi tüm katılanlara iyi ve verimli bir çalışma diler.

Avrupa'nın 29 Komünist ve İşçi Partisi'nin Konferansı'nın açıldığını açıklamama izin veriniz.

Ana Belge

29-30 Haziran 1976'da Alman Demokratik Cumhuriyeti'nin başkenti Berlin'de Avrupanın 29 komünist ve işçi partisinin bir konferansı yapıldı.Konferansa aşağıdaki partilerin delegasyonları katıldı:

Belçika Komünist Partisi,Parti Başkan Yardımcısı Jean Terfve Yoldaş yönetiminde;

Bulgar Komünist Partisi,Merkez Komitesi Birinci Sekreteri Todor Jivkof Yoldaş yönetiminde;

Danimarka Komünist Partisi,Parti Başkanı Karl Jaspersen Yoldaş yönetiminde;

Alman Komünist Partisi,Parti Başkanı Herbert Mies Yoldaş yönetiminde;

Almanya Sosyalist Birlik Partisi,Merkez Komitesi Genel Sekreteri Erich Honecker Yoldaş yönetiminde;

Finlandiya Komünist Partisi,Parti Başkanı Aarne Soarinen Yoldaş yönetiminde;

Fransız Komünist Partisi,Parti Genel Sekreteri Georges Marchais Yoldaş yönetiminde;

Yunanistan Komünist Partisi,Merkez Komitesi Birinci Sekreteri Harilaos Florakis Yoldaş yönetiminde;

Büyük Britanya Komünist Partisi,Parti Genel Sekreteri Gordon Mc Lennan Yoldaş yönetiminde;

İrlanda Komünist Partisi,Parti Genel Sekreteri Michael O'Riordan Yoldaş yönetiminde;

İtalyan Komünist Partisi,Parti Genel Sekreteri Enrico Berlinguer Yoldaş yönetiminde;

Yugoslavya Komünistler Birliği,Parti Başkanı Broz Tito Yoldaş yönetiminde;

Lüksenburg Komünist Partisi,Parti Başkanı Dominique Urbani Yoldaş yünetiminde;

Hollanda Komünist Partisi,Parti Başkanı Henk Hoekstra Yoldaş yönetiminde;

Norveç Komünist Partisi,Parti Başkanı Martin Gunnar Knutsen Yoldaş yönetiminde;

Avusturya Komünist Partisi,Parti Başkanı Franz Muhri Yoldaş yönetiminde;

Polonya Birleşik İşçi Partisi,Merkez Komitesi Birinci Sekreteri Edward Gierek Yoldaş yönetiminde;

Portekiz Komünist Partisi,Parti Genel Sekreteri Alvaro Cunhal Yoldaş yönetiminde;

Romanya Komünist Partisi,Parti Genel Sekreteri Nicolai Ceausescu Yoldaş yönetiminde;

San Marino Komünist Partisi,Parti Başkanı Ermenegildo Gásperoni Yoldaş yönetiminde;

Sol Parti-Komünistler(İsveç),Parti Başkanı Lars Werner Yoldaş yönetiminde;

İsviçre Emek Partisi,Politbüro Üyesi ve Merkez Komitesi Sekreteri Jakob Lechleiter Yoldaş yönetiminde

Sovyetler Birliği Komünist Partisi,Merkez Komitesi Genel Sekreteri Leonid Ilyiç Brejnev Yoldaş yönetiminde;

İspanya Komünist Partisi,Parti Genel Sekreteri Santiago Carillo Yoldaş yönetiminde;

Çekoslovakya Komünist Partisi,Merkez Komitesi Genel Sekreteri Gustav Husak Yoldaş yönetiminde;

Türkiye Komünist Partisi,Merkez Komitesi Genel Sekreteri İ.Bilen Yoldaş yönetiminde;

Macar Sosyalist İşçi Partisi,Merkez Komitesi Birinci Sekreteri Janos Kadar Yoldaş yünetiminde;

Batıberlin Sosyalist Birlik Partisi,Parti Başkan Yardımcısı Erich Ziegler Yoldaş yönetiminde;

Kıbrıs Emekçi Halkının İlerici Partisi (AKEL),Merkez Komitesi Politbürosu Üyesi Christos Petas Yoldaş yönetiminde.

Bu partilerin temsilcileri Avrupa'da barış,güvenlik,işbirliği ve toplumsal ilerleme için savaşla ilgili sınırlı çerçevede sorun üzerinde fikir alışverişinde bulundular.Bu ereklere ulaşmak için konferansa katılan her parti katkıda bulunmak isteğindedir.

Konferansa katılanlar gelecekte de,her bir partinin sosyoekonomik ve politik koşullara ve her bir ülkenin ulusal özelliklerine uygun şekilde,tam bir başınabuyrukluk ve bağımsızlık içinde geliştirip kararlaştırdıkları politik çizgi temeli üzerinde,işçi sınıfının,demokratik güçlerin,tüm ülkelerin halklarının genel çıkarlarına uyan barış,demokrasi ve sosyal ilerleme ereklerine ulaşabilmek için ardıcıl bir savaş sürdürmeye partilerinin azimli ve kararlı olduğunu vurgularlar.

Kesinlikle belirtirler ki,barış içinde yanyana yaşama politikası,devletlerin toplumsal düzenlerinden bağımsız aktif işbirliği ve uluslararası yumuşama hem her bir halkın çıkarına,hem de tüm insanlığın gelişmesine uygundur ve hiç bir şekilde çeşitli ülkelerdeki politik ve toplumsal statüko anlamına gelmez , aksine işçi sınıfının ve tüm demokratik güçlerin gelişmesine,her halkın vazgeçilmez hakkı olan kendi gelişme yolunu seçme hakkının alınmasına,tekellerin hakimiyetine karşı,sosyalizm için savaşa en uygun koşulları sağlar.

Konferansa katılanlar,kuvvetler dengesinin barış,demokrasi,ulusal kurtuluş, bağımsızlık ve sosyalizm davası yararına değişmesi sonucunda,halk yığınlarının politik ve toplumsal yaygın güçlerin savaşımının kuvvetlenmesi sonucunda uluslararası durumda önemli olumlu değişikliklerin oluştuğunu saptarlar.Bu aynı zamanda gerilim ve çatışma politikasından yumuşama,ilişkilerde normalleşme, yeni ilişkileri çok yönlü geliştirme ve devletler ve halklar arasında işbirliği yolunun kabul ettirilmesine geçiş sürecini de etkilemiştir.

Bu temel üzerinde Avrupa'da da yeni bir durum doğdu.Uluslararası atmosferi o güne kadar zehirlemiş olan birçok sorunlar,bu arada İkinci Dünya Harbinden beri çözümlenmemiş sorunlar,müzakereler yoluyla çözümlendi;devletler arasında barış içinde yanyana yaşama ruhunda birçok akitler,antlaşmalar,deklarasyonlar ve başka anlaşmalar yapıldı.Bütün bunlar devletler arasında yeni ilişkilerin ve işbirliğinin geliştirilmesi için koşullar yarattı.

Yalnızca Helsinki Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansının toplanması bile,halkların faşizme karşı kazandıkları utkunun ve dile getirdikleri barış ve güvenlik içinde yaşama,işbirliği geleceklerini kendi haklı çabalarıyla uyum içinde şekillendirme istemlerini en belirgin şekilde yansıtmaya yeter.Tarihi önem taşıyan bu konferans devletler arasında dostça ilişkilerin ve işbirliğinin ilkelerini işledi ve saptadı:egemence eşitlik,egemenliğin içerdiği haklara saygı;şiddeti tehdit aracı yapmamak,şiddete başvurmamak;hudutların dokunulmazlığı devletlerin toprak bütünlüğü,anlaşmazlıkların barışçıl yollardan çözülmesi;içişlere karışmamak;insan haklarına ve özgürlüklere,bu arada düşünce,vicdan ,din ve inanç özgürlüğüne saygı;halkların eşitliği ve kendi kaderlerini tayin hakkı devletlerarası işbirliği,uluslararası hukuk yükümlülüklerinin sadakatle yerine getirilmesi.

Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı,karmaşık uluslararası sorunların tüm ilgili ülkelerin tam eşitlik ilkeleri temelinde katılarak görüşüp halletmelerinin olanağını ve reel faydasını sağlamlaştırdı.Avrupa ülkeleri arasında ilişki ve işbirliğinin gelişmesi için barış ve güvenliğin sağlamlaşmasına yeni perspektifler açtı.Bunun dünyanın bütün halklarına da olumlu etkisi olacaktır.

Helsinki'de varılan anlaşmaların etkinliği önemli ölçüde katılan ülkelerin üzerinde anlaştıkları on ilkeye ve bir bütünlük meydana getiren sonuç aktine ve saptamalara ne kadar ardıcıl ve eksiksiz uyacaklarına bağlıdır.Katılan ülkeler Avrupada güvenliğin kurulması ve eşitlik içinde,o konferansta varılan anlaşmaların ruhunda işbirliğinin geliştirilmesi için ne kadar ardıcıl şekilde çaba gösterirlerse,o da anlaşmaların etkinliği de o derece yüksek olacaktır.Bunlar yumuşamanın sürekli,günden güne daha canlı ve daha çok yönlü bir süreç haline gelmesi için vazgeçilmez koşullardır.Bugüne kadarki deneyimler gösteriyor ki bunun için kıtamızın komünist ve işçi partilerinin,tüm demokratik ve barışçı güçlerin geniş kamuoyunun ,halk yığınlarının yeni canlı çabaları zorunludur.

Batı Avrupa işçi sınıfının ve halk yığınlarının demokratik ve antifaşist savaşımı yeni bir aşamaya ulaştı.Portekiz faşist rejimi devrildi.Bu ülkede derin demokratik ve toplumsal dönüşümler için savaş yürüyor.Yunanistan'da faşist diktatörlük çöktü.Ispanya'da monarşi,Avrupa'da faşizmin son kalesinin mirasçısı Frankoculuğu tüm antifaşist ve demokratik güçlerin gelişen ve birlik halindeki muhalefetine karşı sürdürmeye çalışıyor.Ekonomik,sosyal ve politik yaşamın bütün alanlarında demokratik dönüşümler için çabalayan emekçilerin hareketi tüm kapitalist Avrupa'da gelişti.

Konferansa katılanlar Vietnam halkının tarihsel utkusunu,Laos ve Kampuçea halklarının emperyalist saldırganlara ve iç gericiliğe karşı utkularını selamlarlar.Bu utkular dünya çapında önem taşıyorlar;bunlar,halkların özgürlük ve bağımsızlık için savaş isteğini kırabilecek hiçbir gücün olmadığını ispatlıyorlar.Portekiz sömürge savaşının sona ermesi,Gine-Bissau,Mozambik,Sao Tome,Kapverdi adaları ve Angola halklarının ulusal bağımsızlıklarını kazanmaları ve böylece Güney Afrika ırkçı rejiminin sonunu yaklaştırmaları,aynı şekilde tüm diğer kurtuluş hareketlerinin sömürgeciliğin kökünden yokedilmesi için savaşımları barış ve güvenlik davasına önemli bir katkı oluşturuyorlar.

Küba'ya karşı emperyalist ambargonun iflas etmesi,Alman Demokratik Cumhuriyeti'nin uluslararası alanda tanınması ve çok sayıda ülkenin ADC ile ilişkilerinin normalleşmesi uluslararası güvenliğin sağlamlaşmasına ve sosyalizmin durumunun güçlenmesine önemli ölçüde katkıda bulunuyor.Bütün bunlar tüm anti-emperyalist,demokratik ve ilerici güçlerin on yıllardır süren savaşımlarının sonucudur.

Sosyalist ülkeler,gelişmeleri,emekçi kitlelerin çıkarlarına hizmet eden,sosyalist toplumun karakterinden doğan sürekli ekonomik büyüyuşleri ve barış içinde yanyana yaşamanın gerçekleştirilmesine yönelik ve uluslararası ilişkilere gittikçe daha fazla etki yapan dış politikaları sonucu,yeni bir dünya savaşının önlenmesinde,uluslararası güvenliğin sağlamlaştırılmasında ve yumuşama sürecinin sürdürülmesinde önde gelen bir rol oynuyorlar.

Özgürlüğünü ve bağımsızlığını kazanmış olan halklar etkili uluslararası bir güç haline geldiler.Gelişmekte olan ülkelerin çoğunluğunun katıldığı paktlardışı ülkeler hareketi,şimdi dünya politikasının en önemli etkenlerinden biri oldu.Bu hareket,barış, güvenlik,yumuşama ve eşit haklarla işbirliği için ,uluslararası politik ve ekonomik ilişkilerde haklı bir sistemin yaratılması için savaşıma,emperyalizme,sömürgeciliğe, yeni sömürgeciliğe ve saltanat ve sömürünün her şekline karşı savaşıma etken bir katkıda bulunuyor.

Kapitalist ülkelerde,halklar arasında barış ve işbirliği için çalışan ve yumuşamanın sağlamlaştırılması savaşımında önemli bir etken oluşturan işçi sınıfının ve diğer geniş toplumsal ve politik güçlerin eylem gücü büyüyor.

Bu ülkelerde işçi sınıfının -tüm emekçilerin çıkarlarını,sosyal ilerlemenin çıkarlarını ve bütün ulusal çıkarları dile getiren toplumsal gelişmenin baş gücünün-savaşımı ve aynı şekilde diğer demokratik ve anti-tekelci güçlerin savaşımı gittikçe güçlenerek gelişiyor,boy atıyor.Bu savaşım,tekelci sermaye egemenliğinin temel direklerine karşı yöneliyor.Kapitalist toplumun,her halkın isteğine uygun olarak kurulan sosyalist toplumla değiştirilmesi şeklindeki tarihsel zorunluluk,toplumun gittikçe daha geniş katmanları tarafından anlaşılıyor.

Tarafsız devletlerde,halk kitlelerinin ,kıtamızda barış ve güvenliğin sağlamlaştırılmasının çıkarına tarafsızlık statüsünün olanaklarını daha etken hale getirme çabaları artıyor.

Dünyada ve Avrupa'da politik iklimin iyileştirilmesine tüm anti-emperyalist,anti-sömürgeci ve ilerici güçlerin savaşımı katkıda bulundu ve bulunuyor.

Bütün bu etkenlerin barış içinde yanyana yaşama politikasının geçerli kılınması için ,nükleer bir dünya savaşına tek alternatif olarak bütün ülkeler arasında aktif bir işbirliğinin gelişmesi için belirleyici önemi vardır.

Bütün bunlar,yumuşama ruhunda Avrupa'da uluslararası ilişkilerin daha da geliştirilmesi için ,demokrasi ve ilerleme için halkların başarılı savaşımına yeni olanaklar açıyor.Bütün bunlar ,sosyalizm düşüncelerinin toplumsal gelişmeye etkisinin artmasına katkıda bulunuyor.

Konferansa katılanlar,yumuşama alanında ulaşılan ilerlemelerin değerini belirttiler.Ama,aynı zamanda ,dünya barışının henüz garantilenmediğini ,yumuşamanın henüz kökleşmediğini,sürekli güvenlik ve işbirliği yolunda henüz ciddi engellerin aşılması gerektiğini de vurgularlar.

En tehlikeli yıkıcı kapasitelere sahip olağanüstü güçlü silahlı kuvvetlerin Avrupa kıtasında yoğunlaşması,silahlanma yarışının hızlanarak sürmesi,kitlesel imha silahlarını da içeren silah yığınaklarının gittikçe daha büyümesi,diğer devletlerin topraklarında yabancı üslerin ve yabancı silahlı kuvvetlerin tutulması,emperyalist baskı ve içişlerine müdahale,devletler arasında barış,güvenlik ve işbirliği için dolaysız bir tehlike kaynağı oluşturuyor,Avrupa halklarının bağımsızlık ve ilerlemeyi gerçekleştirme çabalarını engelliyor.

Emperyalizm,yeni sömürgecilik politikası ve baskı ve sömürünün bütün şekilleri, bundan sonra da barış ,halkların bağımsızlığı ve eşitliği için baş tehlike olarak kalıyor.Aynı zamanda,eşit olmayan ekonomik gelişme,eşit haklarla yürütülmeyen ekonomik ve politik ilişkiler,gerilim ve anlaşmazlıklara bir kaynak oluştururlar,bağımsızlık ve sosyal ilerleme yolunda en önemli bir engeldirler.

Özü değişmemiş olan emperyalizmin durumu,güçler dengesindeki değişimler sonucu daha zayıfladı.Bu,emperyalizmin kendisinde ne sosyalizmin tarihsel kazanımlarını geri çevirmeye ne de ilerici güçlerin,halkların kurtuluş ve bağımsızlık hareketinin ilerlemesini durdurmaya güç bulamayışında dile geliyor.

Emperyalizmin geçirdiği güçlükler,kapitalist toplumun tüm alanlarını-ekonomik , toplumsal,ahlaki ve politik alanları- saran ve çeşitli ülkelerde çeşitli şekil ve ölçülerde görünen kapitalist sistemin genel krizinin daha da derinleşmesinin sonucudur.Günümüzdeki ciddi krizin,kronik enflasyon,para sistemi krizi,üretim kapasitelerinin gittikçe daha az kullanılması,milyonlarca emekçinin işsizliği gibi karakteristik özellikleri özel bir keskinlikte ortaya çıkıyor..Bu,işçi sınıfının,köylülerin ve orta katmanların çalışma ve yaşam koşullarında ciddi sonuçlara yol açıyor.ve özellikle ağır bir şekilde gençleri,kadınları ve yabancı işçileri vuruyor.Buna ahlaki çöküş görüntüleri ve politik karakterini ortaya koyan sarsıntılar da eşlik ediyorlar.

Kriz uluslararası politik ve ekonomik ilişkilerde derin çelişkilere yol açıyor. Derin ticaret anlaşmazlıklarında,Ortak Pazar ülkelerini de içeren çeşitli ülkelerin tekel grupları arasındaki insafsız rekabet savaşında ve aynı şekilde kapitalist tekellerle gelişmekte olan ülkeler arasındaki çelişkilerde ortaya çıkıyor.

Bütün bunlar kapitalist toplumun ekonomik ve toplumsal yapısının,emekçilerin ve halk kitlelerinin ihtiyaçlarıyla ve toplumsal ilerlemenin ve demokratik bir politik gelişmenin gereksinmeleriyle gittikçe daha derin bir çelişkiye düştüğünü ispatlıyor.

Kapitalist Avrupa'nın işçi sınıfı ve emekçileri,krizden geniş halk yığınlarının çıkarlarına uyan ve toplumun sosyalist yönde değiştirilmesinin yolunu açan demokratik bir çıkış yolu için savaşıyorlar.

Büyük sermayenin gerici çevreleri, şu andaki durumdan,halk yığınlarının demokratik ve toplumsal haklarını sınırlayabilecekleri, krizin yükünü bu yığınların sırtına yükleyebilecekleri bir çıkış yolunu deniyorlar.Bu güçler, bundan başka,yumuşama ve aktif işbirliği politikasını önlemeye, Helsinki Konferansı'nın sonuçlarını yozlaştırmaya ve devletler arası ilişkilerde yeniden bir gerilim ve cepheleşme havası yaratmaya çalışıyorlar.Hala belirli güçler kıtayı birbirine düşman bloklara bölmüş olan soğuk savaş politikasına dönüş için çabalıyorlar.Bu politikaya karşı komünist partileri ve diğer demokratik ve barışsever güçler savaştılar ve savaşıyorlar.

Silahlanma yarışı durdurulmalı ve silahlarda ve silahlı kuvvetlerde bir

indirim süreci başlatılmalıdır. Artan silahlanma giderleri, emekçilere ve halk yığınlarına gittikçe daha fazla yük oluyor. Eğer bu dev olanaklar halkların yaşam düzeyinin yükseltilmesi için, ekonomik geri kalmışlığın yenilmesi için gelişmekte olan ülkelere yardım ve destek için ve çevre korunması için kullanılmış olsaydı bu tüm insanlığın gelişmesi için büyük bir yarar olurdu.

Sosyalist, paktlar dışı ve diğer barışsever ülkeler, Avrupanın komünist ve işçi partileri, ilerici ve demokratik güçleri bu amaçlar için savaşıyorlar. NATO ülkelerindeki gerici çevrelerin ve diğer tutucu güçlerin, buna karşı yönelik direncini aşmak, acil ve kıtamız halkları için hayati bir sorundur.

Konferansa katılan partiler, Avrupanın bloklara bölünmüşlüğünün aşılması için çalıştıklarından, bununla çelişen her önleme karşı olduklarını açıklarlar.

Barış, yumuşama, güvenlik, barış içinde yanyana yaşama ilkelerinin kabul ettirilmeci için, halklar ve devletler arasında karşılıklı güvenin güçlenmesi için savaşla, emekçilere yeni ekonomik ve politik kazanımlar için, toplumsal ilerleme için savaş arasında sıkı bir karşılıklı ilişki vardır.

Konferansa katılan komünist ve işçi partileri, bu amaçlara, gerici ve otoriter karakterde her türlü eğilimi boşa çıkarma çabalarının, silahlanma yarışını durdurma, silahsızlanmayı gerçekleştirme çabalarının, hem tek tek ülkelerin yaşamında hem de uluslararası çerçevede tekellerin erkini sınırlama çabalarının etkililiği ölçüsünde çabuk ulaşılacağı görüşündedirler.

Yumuşama için savaşımı, toplumsal ilerlemeyi kolaylaştıran uluslararası koşulların yaratılmasına önemli bir katkı olarak görürler. Barış içinde yanyana yaşama prensiplerinin, özellikle -Avrupa açısından. Helsinki Konferansı kapanış anlaşmasındaki prensiplerin gittikçe daha etkinleşmesinin, ülkelerin tam bağımsızlığı ve bağımsız gelişmesi için, halkların ekonomik ve sosyal ilerleme savaşımı için uygun koşulları geliştirdiği görüşündedirler. Bu, kapitalist ülkelerde demokratik ve sosyalist dönüşüm hareketlerine daha uygun savaşım koşulları yaratıyor. Bu sosyalist ülkelerin ekonomik, toplumsal ve politik gelişme programlarının uygulanması ve sosyalizmin olanaklarının gittikçe daha eksiksiz gerçekleştirilmesi için daha uygun koşullar yaratıyor.

Bütün bu etkenlerin etkisiyle halkların adalet ve barış için çabaları artıyor. Aynı zamanda sosyalizm ülküsü gittikçe daha geniş kitlelerin bilincinde daha derin şekilde yerleşiyor.

Avrupa ülkelerinin komünist ve işçi partileri, diğer demokratik ve barışsever güçlerle birlikte yumuşamaya, güvenliğin sağlamlaştırılmasına ve Avrupada işbirliğine doğru bir yön değiştirme olanağını yaratan politik eylemlerde belirleyici bir rol oynadılar. Konferansa katılan partiler, gelecekte de bir barış, işbirliği ve sosyal ilerleme Avrupa'sı için çalışacaklardır.

Bu anlamda Marks, Engels ve Lenin'in yüce düşünleri temeli üzerinde, her partinin eşitliği ve egemen bağımsızlığına içişlerine karışmamaya kesinlikle uyarak, toplumda ilerici değişimler ve sosyalizm savaşımında çeşitli yolların özgürce seçimine saygı içinde enternasyonalist, dostça, gönüllü işbirliğini ve dayanışmayı geliştireceklerdir. Her partinin kendi ülkesindeki sosyalizm için savaşım ve kendi işçi sınıfına ve halkına karşı sorumluluğu, bütün ülkelerin emekçilerinin, bütün ilerici hareketlerin ve halkların özgürlük için, bağımsızlığı sağlamlaştırmak için, demokrasi, sosyalizm ve dünya barışı için savaşımda karşılıklı dayanışmalarına bağlıdır.

Konferansa katılanlar, komünistler ve tüm diğer demokratik ve barışsever güçler arasında diyalog ve işbirliğini zorunlu sayarlar. Bunda birbirleriyle ortak olandan hareket ederler., işbirliğini önleyen güvensizliğin ve önyargıların ortadan kaldırılması için çalışırlar.

Konferansa katılanlar, militan antikomünizmin ilerleme ve barış için harekete yaptığı zararlara karşı bütün halk güçlerinin dikkatini çekmeyi görev bilirler. Komünist partileri, kendi politikalarıyla çakışmayan veya çalışmalarına karşı eleştirici bir tutum takınan herkesi antikomünist olarak görmezler. Antikomünizm, emperyalist ve gerici güçlerin yalnız komünistlere karşı değil, aksine diğer demokratlara ve demokratik özgürlüklere karşı kullandıkları bir araçtır ve böyle kalacaktır. Bu güçler, komünist partilerine, Sovyetler Birliği'nden başlayarak, sosyalist ülkelere karşı, sosyalizm ve ilerleme güçlerine karşı kampanyalar; komünistlerin politika ve ideallerini halk yığınları arasında gözden düşürmeyi, işçi hareketinin birliğini ve demokratik ve halk güçlerinin işçi hareketinin birliğini ve demokratik ve halk güçlerinin işbirliğini önlemeyi hedefleyen kampanyalar yürütüyorlar. Antikomünizmin yalıtlanması ve yenilmesi, halk güçlerinin ilerleme ve demokratik gelişme için çabalarının çıkarınadır. Komünist ve işçi partileri politikalarını ve taşıyıcısı oldukları adalet ve ilerleme idealini emekçi ve halk yığınlarının en geniş birliği için geliştirici bir güç haline getirecek şekilde davranacaklardır.

Konferansa katılanlar, bir sıra ülkede ve uluslararası düzeyde, komünist ve sosyalist veya sosyal demokrat partileri arasındaki işbirliğinin gelişmesinde elde edilen başarıları selamlar. İşçi sınıfı ve bütün emekçilerin temel çıkarlarının, işbirliğini engelleyen ve emekçi yığınlarının tekelci sermayeye karş, gerici ve tutucu güçlere karşı savaşımlarını zorlaştıran engellerin aşılmasınıgerektirdiği kanısındadırlar.

Konferansa katılan komünist ve işçi partileri, özünde işçi sınıfının kapitalist sisteme köleleştirilmesi anlamına gelen her türlü politika ve dünya görüşünü reddettiklerini yeniden vurgularlar. Partilerinin ardıcıl olarak güçlendirilmesi ve işçi sınıfı ve bütün emekçilerle bağlarının geliştirilmesi için çalışma isteklerini özellikle belirtirler. Aynı zamanda, tüm diğer demokratik güçlerle, özellikle sosyalist ve sosyal demokrat partileriyle, barış, demokrasi ve toplumun ilerlemesi için savaşımda, eşitçe işbirliğine katkılarını yapmağa hazır olduklarını yeniden vurgularlar.

Kıtamız kapitalist ülkelerinin komünist partileri ve diğer demokratik güçlerinin, faşist rejimlerin artıklarının safdışı edilmesi için, demokrasinin gelişmesi için, barış için, uluslararası tekellerin ve çok uluslu firmaların, her ülkenin egemenliğini ve bağımsızlığını gittikçe daha fazla tehdit eden çalışmalarına karşı yürüttükleri savaşım Avrupanın bir barış ve ilerleme kıtasına dönüşmesi için büyük önem taşır.

Konferansa katılan komünist ve işçi partileri, emekçilerin çıkarlarının ortak olduğunu ve haklarının etkili savunulmasında ortak eylemlerin belirleyici bir rol oynadığını vurgularlar. Bunun için, bütün emekçilerin, politik ve dini görüşlerinden bağımsız, yaşam çıkarları için savaşımda çabalarını birleştirmelerine önem verirler. İşçi sınıfının etkisi, sendika örgütlerinin çabalarının ulusal ve uluslararası alanda birleştirilmesi ile artıyor. Komünistler, sendikal örgütlerde gittikçe büyüyen birliğe yönelişi ve bunların bağımsız çalışmalarını gelecekte de her yönden destekleyeceklerdir.

Gittikçe daha fazla sayıda katolikler, diğer hristiyan mezhepleri ve diğer dinlere inanan topluluklar, emekçilerin hakları uğruna, demokrasi ve barış için savaşımda, gittikçe daha önemli bir rol oynuyorlar. Komünist ve işçi partileri, bu güçlerle, Avrupa'nın demokratik ruhta, toplumsal ilerleme yönünde gelişimi için savaşımın ayrılmaz bir parçası olan ortak eylemlerin ve diyalog kurma zorunluluğunun bilincindedirler.

Konferansa katılan komünist ve işçi partileri, meslek hayatında, günlük toplumsal ve politik savaşımda rolü artan kadınlara seslenir ve onları, kadınların kurtuluşu ve gerçek eşitliğinin sağlanması için zorunlu koşul olan bütün barış ve toplumsal ilerleme güçlerinin ortak davasına katkılarını arttırmaya çağırırlar.

Konferansa katılanlar, kıtamız geleceğini ellerinde tutan gençliğin, sosyalist bir geleceğe doğru giden, barışın, ilericiliğin, özgürlüğün Avrupa'sı için verilen savaşıma giderek artan bir güçle katılma gayretlerini desteklerler.

Konferansa katılan komünist ve işçi partileri, işçileri, memurları, köylüleri, orta katmanları, aydınları, sanatkarları, tüm politik partileri, kitle örgüt ve kuruluşlarını, ilerlemeden yana, barış içinde bir Avrupa'dan yana olan tüm insanları aşağıdaki ereklerin gerçekleşmesi için aktif katkıda bulunmaya çağırırlar.

1. AVRUPA'DA SILAHSIZLANMA VE GÜVENLİĞİN GÜÇLENDİRİLMESİNDE ETKEN ÖNLEMLERİN GERÇEKLEŞTİRİLMESİYLE YUMUŞAMA SÜRECİNİN DERİNLEŞTİRİLMESİ İÇİN

Konferansa katılanlar, Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı ortak belgesindeki ve diğer bütün barış ve güvenlik sorunuyla ilgili sözleşme ve anlaşma ilkelerine kesinlikle uymaya, bu anlaşmaları yaşama geçirmeye çağırırlar.

Yumuşama süregenliğinin sağlanması, daha da derinleştirilip, genişletilmesi için, Helsinki'de alınan kararların tam olarak gerçekleştirilmesi, Güvenlik ve İşbirliği Konferansı neticelerini kabullenmeyen, yumuşama politika ve ulusların güvenliği yolundaki çabaları boşa çıkarmaya çalışan gerici güçlere gem vurmak ve onları püskürtmek için halk yığınlarınca verilen mücadele desteklenmeli ve sağlam temellere oturtulmalıdır.

Konferansa katılanlar, halk yığınlarının ve tüm barışseverlerin, herhangi bir ülkenin iç işlerine karışılmasını kesinlikle red eden ve her ulusun vazgeçilmez hakkı olan özgür ve başına buyrukça kendi geleceğini saptama hakkına tecavüze yönelen her tutuma karşı koyan eylemlerini-dayanışma eylemlerine de girişerek- desteklerler.

Yumuşamanın sağlamlaştırılması ve derinleştirilmesi amacıyla; silahsızlanma, Avrupadaki etken güvenliğin tüm ülkenin çabalarıyla garantiye alınması ve kıtanın askersel kamplara ayrılmış olmasına son verilmesi için somut önlemlere baş vurmak zorunludur. Askersel alandaki yumuşamanın pratikte gerçekleşmesinde Avrupa bir örnek olabilir ve olmalıdır.

Bu ereklerin gerçekleştirilmesinde işçi sınıfının, çalışan insanların ve kıtamızın tüm uluslarının yapacağı kitle eylemlerinin anlamı büyüktür.

Avrupa komünist ve işçi partileri şunlar için çalışma çağrısını özellikle belirtirler;

- Özellikle nükleer silahlanmada olmak üzere her çeşit silahlanma yarışının durdurulması için;
- Birleşmiş Milletler Örgütü çerçevesinde yürütülen silahsızlanma sorunları görüşmelerini ve uluslararası sıkı bir kontrol altında gerçekleştirilecek genel ve tam bir silahlarmayı hedef alan etken önlemlerin hızlandırılması için;
- Yabancı üslerin kaldırılması ve yabancı askeri birlik ve silahların, bulundukları ülke topraklarından çekilmesi ve bu birliklerin dağıtılması için;
- Öncelikle atom silahlarına sahip devletler ve yüksek askersel güce sahip devletler ve yüksek askersel güce sahip devletler olmak üzere tüm devletlerin askersel bütçelerini sistematik bir şekilde azaltmaları için;

Başlatılması insanlığa karşı işlenecek en büyük suç olan, bir atom harbi tehlikesinin önlenmesi kesinlikle zorunludur. Bunun için gerekli olan:

- Bütün devletlerin atom silahları kullanma ve bunlarla tehdit etmekten herşeyden önce, uluslararası ilişkilerde kaba güç kullanmaktan veya zorba tehditlerde bulunmaktan, durum ne olursa olsun, vazgeçme yükümlülüğüne girmeleri;
- Atom silahı taşıyıcılarını da kapsamak üzere nükleer silahlanma yarışının durdurulması, her çeşit atom silahı denemelerinin yasaklanması;
- Atom silahlarının yabancı ülkeler topraklarından cekilmesi ve bu silahların başka yerlere yayılmasını önleyecek etken önlemlerin uygulanması genel ve tam bir silahsızlanma yolunda bir adım olmak üzere atom silahlarından arınmış bölgelerin oluşturulması;
- Atom silahlarının ve atom silahı taşıyıcılarının azaltılması, her tür atom silahının üretilmesinin yerilmesi, durdurulması ve bunların yok edilmesidir.

Atom enerjisini barışcıl amaçlarla kullanmak dileğinde olan her devletin eşitlik ilkelerine bağlı kalınarak ve hiçbir şekilde ayrıcalık yapılmadan bu olanağı elde etmesi gerekir.

Bundan başka, bütün devletlerin

- Bakteriyolojik silahların yokedilmesi ve yasaklanmasını öngören anlaşmayı tasdik etmeleri;
- Kimyasal silahların ve diğer kitlesel öldürücü silahların yok edilmesi ve yasaklanması, doğa ve iklimi askersel gayelerle etkilemeyi yasaklayan bir anlaşmanın acele tamamlanması;
- Yeni tür kitlesel öldürücü silahların geliştirilmesi ve üretiminin, bu tür silahların yeni sistemlerinin geliştirilmesinin yasaklanması;
- Kazara oluşabilecek silahlı çarpışmaları ve bunların giderek uluslararası krizlere dönüşmelerini önleyecek önlemlerin araştırılması;
- Herhangi bir devlet, herhangi bir ulusa dönük tüm güç gösterilerinden vazgeçilmesi;

için katkıda bulunmak zorunludur.

Konferansa katılanlar, bütün devletlerin eşit şartlarla katılma garantisi koşuluyla, silahsızlanma sorunları üzerine devletlerarası konferans ve toplantıların yapılmasına gayret ederler. Bu erekler için Birleşmiş Milletler Örgütü olanaklarından daha geniş bir şekilde yararlanmayı dilerler.

Avrupada ve dünyada çeşitli bölgelerin yabancı asker ve üslerden arınmış barış ve işbirliği bölgelerine dönüştürülmesinden yana olduklarını belirtirler.

Konferansa katılan Partiler tüm Avrupanın güvenliği ile Akdeniz bölgesinde güvenliğin sağlanması arasındaki sıkı bağdan hareket ederek, bu bölgede silah yığınağının daha da büyütülmesine karşı çıkar, atom silahlarıyla donatılmış gemilerin Akdenizden çekilmesi, tüm yabancı üslerin yok edilmesi için ve - Avrupanın askersel kamplara bölünmüşlüğüne son verme süreci boyunca -tüm yabancı harp filoları ve birliklerinin Akdenizi bir barış denizi haline getirmek amacıyla çekilmesi için çalışırlar.

- Silahlanma yarışının kısıtlanmasını ve durdurulmasını, öngören bütün sözleşme ve anlaşmalara kesinlikle uyulmasına;
- Bütün ilgilenen devletlerin katılmasıyla yapılacak anlaşmalarla-kıtanın diğer bölgelerinde de geçerli olmak üzere özellikle askersel karşılaşmanın çok tehlikeli olduğu bölgelerde-ülkelerden hiç birinin güvenliğini etkilemiyecek şekilde askeri birlik ve silahların azaltılmasına;
- Yeni askersel kampların ve askersel gruplaşmaların oluşmasını önlemeye gayret ederler.

Avrupa komünist ve işçi partileri silahlanma yarışının yoğunlaşmasına ve askersel çatışma olasılığının artmasına yol açan bütün çalışmalara kararlı bir şekilde karşı çıkacaklardır.

Dünyanın bütün devlet ve ulusları için yaşamsal önemi olan silahsızlanma ve güvenlik sorunlarının çözümünde bütün ülkelerin güvenlik çıkarları ve buna tüm devletlerin eşit haklarla katılabilmeleri sağlanmalıdır.

Avrupanın kamplara bölünmüş olmasına son verilmesinin, kıtamızda süregen bir güvenlik ve barışa erişmek yolunda önemli bir katkıda bulunacağından emin olarak, konferansa katılanlar NATO ve Varşova Paktlarının-ilk adımda bu paktların askersel örgütleri olmak üzere-dağıtılmasını öngörürler Bu ereğe götürecek somut adımlar atılması için çalışırlar.

Konferansa katılanlar her tür saldırganlık, kaba güç veya zorbalık tehdidi propagandası yapılmasının durdurulması ve yasaklanmasını son derece zorunlu görmektedirler.

Kamu oyuna, bütün ulusları kapsayacak şekilde ve süregen olarak, silahlanma yarışının durdurulması, silahsızlanma üzerine yapılan görüşmelerin durumu ve ve alınan önlemler hakkında bilgi vermek de aynı şekilde zorunludur.

2. FAŞİZMİN KÖKÜNÜN KAZINMASI, DEMOKRASİ VE ULUSAL BAĞIMSIZLIĞIN KORUNMASI

İspanya'da yeni bir durum oluştu. Ülkede giderek daha açık bir şekilde gelişen, güçlü ve birlik içinde verilen savaşım Avrupa'daki son faşist rejimin sonunun yaklaştığını müjdeliyor.

Şu anda İspanya'da iktidarda bulunan monarşi, Frankoculuğu sürdürüyor. Politik tutukluların özgürlüklerine kavuşmalarını, politik ve sendikal hakların gerçekleşmesini önlüyor, ülkede tam ve gerçek demokrasinin yerleşmesi arzularını giderek daha eylemsel bir şekilde ortaya koyan güçlere karşı baskı yöntemleri uyguluyor. Konferansa katılanlar, baskılara ivedilikle son verilmesini ve tüm politik tutuklulara ve yurt dışında yaşama zorunda bırakılanlara af talep ediyorlar.

Hangi şekilde olursa olsun Frankoculuk politikasını devam ettirme çabalarına karşı koyarlar. Ve Avrupa'nın demokratik ve ilerici güçlerini İspanya'nın tüm antifaşist güçleriyle, onların demokrasi ve özgürlük savaşımlarıyla aktif ve somut dayanışmaye güçlendirmeğe çağırırlar. Demokratik ve bütün faşist kalıntılardan kesinlikle kurtulmuş bir Ispanya, Avrupanın güvenliği ve ilerlemesi için hayati şekilde zorunludur.

Komünist ve işçi partileri İspanyol komünistleriyle dayanışma içinde olduklarını açıklar, Ispanya'nın antifaşist ve demokratik hareketindeki, demokratik muhalefetin güçbirliğini geliştirme sürecini selamlarlar. Bu güçbirliği ve elele çalışma, halk yığınlarının savaşımını kısa bir zamanda özgür ve demokratik bir Ispanya'yı gerçekleştirmeye ulaştiracak temel koşulu oluşturuyor.

Konferansa katılanlar 25 Nisan 1974 de faşizmden kurtarılan yeni Portekiz'deki ilerici gelişmeleri selamlarlar. Komünistlerin, Sosyalistlerin, Silahlı Kuvvetler Hareketindeki güçlerin, bugünkü Anayasanın öngördüğü gibi demokratik ve bağımsız, sosyalizm yolunda bir Portekiz'in kurulmasını erek olarak kabullenmiş tüm demokratik güçlerin eylem birliği yolundaki her adımlarını desteklerler. Gerici güçlere ve faşizm tehlikesine karşı özgürlük ve ilerlemeyi savunan komünistlere ve tüm Portekiz demokratlarına olan dayanışmalarını bildirirler ve Portekiz halkının sorunlarına yapılacak her dış müdahaleye karşı olduklarını vurgularlar.

Konferansa katılanlar Kıbrıs halkıyla dayanışma içinde olduklarını bildirirler. Kıbrıs'ın her iki halk grubunun, Yunanlıların ve Türklerin çıkarlarına uyan, özgürlük ve eşitlik atmosferi içinde bir çözüme ulaşılması için, hiç bir pakta bağlı olmayan Kıbrıs Cumhuriyetinin bağımsızlığına özerkliğine ve topraksal bütünlüğüne saygı gösterilmesini, tüm yabancı askeri birliklerin ivedilikle ve koşulsuz bir şekilde Kıbrıs'tan geri çekilmelerini, tüm mültecilerin yurtlarına, bölgelerine güvenlik koşulları sağlanmış bir şekilde hemen dönmelerini ve Kıbrıs sorununun Birleşmiş Milletler Örgütü denetimi altında, her iki halk grubunun akılcı ve yapıcı görüşmelerle barışçıl bir şekilde çözümünü öngören, Birleşmiş Milletlerin Kıbrıs hakkındaki kararlarının geciktirilmeden uygulanmasını talep ederler.

Konferansa katılanlar, diktatoryanın yıkılmasından sonra demokrasinin korunması, ülkenin yenileştirilmesi ve ulusal bağımsızlığının sağlamlaştırılması için Yunanistan'ın komünistlerinin ve tüm demokratik güçlerinin yürüttükleri savaşımla dayanışma içinde olduklarını bildirirler.

Konferansa katılanlar Kuzey Irlanda demokratik güçlerinin demokratik ve anayasal hakların yerine getirilmesi ve gerçekleşmesi için verdikleri haklı mücadeleyi desteklediklerini bildirirler.

Konferansa katılanlar, Türkiye Komünist Partisi'nin özgürlüğe kavuşması için kesin kararlılıkla mücadele ederler ve ülkenin tüm demokratik güçleriyle dayanışmada olduklarını açıklarlar.

Konferansa katılanlar, Federal Almanya Cumhuriyetinde komünistlere ve diğer ilerici güçlere yapılan eşitsizliklere ve takip edilmelerine, komünistlere ve diğer demokratlara uygulanan anti-demokratik yasalara ve meslek yasaklanmalarına karşı olduklarını bildirirler.

Demokrasi ve sosyal ilerleme için, barışın, karşılıklı güvenceye dayanan uluslararası ilişkilerin ve dostça bir işbirliğinin ayakta tutulabilmesi için faşizmin kökünü kazımak, açık veya kapalı şekilde tekrar dirilmesini önlemek, faşist ve neo-faşist terör örgütleriyle ve gruplarıyla olduğu gibi işçi sınıfını ve diğer ilerici güçleri bölmeye çalışan ırkçı propaganda ve eylemlerle mücadele etmek zorunludur. Tekelci kapitalin Avrupa halklarının kazanımlarını ve barış ve toplumsal gelişme yolunda ilerlemesini tehdit eden ezici ve otoriter iktidar yöntemlerine sarılma eğilimini durdurmak için, demokratik hakların korunması ve geliştirilmesi savaşımını güçlendirmek bugün her zamankinden daha zorunlu hale gelmiştir.

Konferansa katılanlar, halkların demokrasi, ulusal bağımsızlık ve sosyal ilerleme savaşımını desteklemek için kitle eylemleri yapmağa çağırırlar.

3. KARŞILIKLI ÇIKARLARA DAYANAN İŞBİRLİĞİNİN GELİŞTİRİLMESİ, HALKLARIN BİRBİRLERİYLE DAHA İYİ ANLAŞABİLMELERİ İÇİN

Konferansa katılanlar, insan yaşamının çeşitli kesimlerini kapsayan alanlarda işbirliğinin gelişmesinin, halkların barış ve güvenliğinin pekleştirilmesi, kişilik yapısının barış, demokrasi ve insancıllık ilkelerinin içeriğine uygun bir şekilde zenginleştirilmesi yolunda katkıda bulunacağı görüşünden hareket ederler. Bunun gerçekleşmesi için zorunlu olan kaçınılmaz koşul, her ülke halkının, dışardan karışılmadan kendi politik, ekonomik, toplumsal ve yasal düzenlerini kendilerinin saptamaları ve geliştirmeleri, kendi tarihsel ve kültürel değerlerini korumaları ve çoğaltmalarıdır

Konferansa katılanlar, özellikle işçi sınıfına, köylülere, aydınlara ve tüm çalışanlara bu işbirliğinin demokratik içeriğinin derinleştirilmesi için, bu işbirliğinin örgütlerinde canlı ve yapıcı bir şekilde yer alarak katkıda bulunmaları için baş vururlar. Bu nedenle konferansa katılanlar aşağıdaki istemleri destekleme çağırısında bulunurlar.

- Tüm Avrupayı kapsamına alacak bir şekilde, devletler arasındaki işbirliğinin, Helsinki Konferansı Ortak Belgesindeki ilke anlaşmalara uygun olarak geliştirilmesi ve genişletilmesi için;
- Tüm Avrupa ülkeleri arasında, ekonomik ve sosyal düzenlerine bağlı olmayan, eşit haklar esasına dayanan, her devletin ulusal özerkliğine ve karşılıklı çıkarlarına saygı gösteren bir iktisadi işbirliğinin geliştirilmesi için ki bunun da ön koşulu en e geniş olanakların sağlanması, tüm Avrupa ülkeleri arasındaki ticaretin gelişmesini önleyen eşitsiz uygulama ve kısıtlamaların kaldırılmasıdır. Bu, tam ve tümüyle, çalışanların, krizin etkilerine karşı verdikleri savaşa destek olacağı gibi, Avrupa ülkelerinin iktisadi gelişme yolundaki çıkarlarına da uygun düşer;
- Kültür, bilim ve teknik, eğitim, informasyon, ve birbirini daha iyi tanıma, güveni arttırmak için insanlararası ilişkiler arttırmak için insanlararası ilişkiler alanında, Avrupa ülkeleri ve halkları arasında yakınlaşmayı arttırma, insan yaşamının manevi değerlerini zenginleştirme alanında, her halkın ve her insanın eşitliğine tam saygı ve her ülkenin başına buyrukluğu ve içişlerine karışılmazlık ülkesinin korunması temeli üzerinde işbirliğinin geliştirilmesi için.
- İnsan hakları üzerine Birleşmiş Milletler Örgütünce hazırlanmış uluslararası paktların tüm Avrupa devletlerince onaylanıp kesinlikle uygulanması için. Bu işçi sınıfının ve tüm emekçilerin çalışma, eğitim, konut ve gerekli sosyal hizmetler, hastalık, sakatlanma durumlarında ve ihtiyarlıkta yeterli yardım görme haklarında olduğu gibi gerçek sosyal ve politik haklar için, kadınlara eşit hak tanınmasının gerçekleşmesi için, çalışanların toplumsal konularda ve devlet sorunlarında alınan kararlara gerçekten katılabilmeleri için verdikleri savaşın yararınadır.

- Yerli ve yabancı iş gücüne eşit ücret ve eşit çalışma koşullarının güvence altına alınması için. Yabancı iş gücünün ve ailelerinin sosyal, kültürel ve politik hakları kaldıkları ülkenin vatandaşlarıyla eşitlik ilkelerine dayanmalıdır. Anavatandaki vatandaşlık hakları güvenlik altına alırmalıdır.
- Helsinki konferansı anlaşmasındaki ulusal azınlıklarla ilgili ilkelerin tüm devletlerce kesin ve eksiksiz gerçekleştirilmesi için;
- Uluslararası tekellerin, emekçilerin iş ve yaşam koşullarına olumsuz etki yapan, halkların ulusal çıkarlarını, devletlerin egemenliğini kabaca çiğneyen politikasına karşı savaşımı harekete geçirmek ve dayanışma ruhu içinde desteklemek için;
- Şehirler arası kardeşliklerin, işyeri kollektifleri arasında bağlantıların, bilim ve kültür kurumlarını desteklenerek geliştirilmesi için, çeşitli örgüt ve birliklerden inceleme heyetleri değiş tokuş için, turizmin geliştirilmesi için;
- Kitle yayın araçlarının objektif bilgi temeli üstünde her yerde karşılıklı tanışmaya, birbirini daha iyi anlama düşüncelerine, halklar arasında güven ve işbirliği atmosferinin güçlenmesine hizmet etmeleri için,
- Kültür mirası ve sanat hazineleri değiş tokuşunun, adalet, özgürlük, kardeşlik ve halkların dostluğu ideallerini gerçekleştirmenin hizmetinde yoğunlaştırılması için. Konferansa katılanlar bilim adamlarını, kültür ve sanat yapıcıları bu alandaki işbirliğini genişletmeye çağırırlar.

4. TÜM DÜNYADA BARIŞ, GÜVENLİK, İŞBİRLİĞİ ULUSAL BAĞIMSIZLIK VE TOPLUMSAL İLERLEME İÇİN

Konferansa katılan komünist ve işçi partileri, ülkelerin eşit haklarla katılmaları gereken barıştan, işbirliğinden ve toplumsal ilerlemeden yana bir Avrupa için savaşımın, tüm dünyadaki politik, ekonomik, toplumsal sorunların çözümüne önemli bir katkı olduğundan emindirler. Kıtamız üzerindeki olumlu değişmeler halkların kurtuluş savaşları için, harp tehlikesine karşı savaş için, dünyanın diğer yanlarında da yumuşama için, halkların yeni sömürgeciliğe ve her türlü ulusal baskıya karşı savaşı için olumlu koşullar yaratıyor. Avrupa komünist ve işçi partileri, Avrupa Güvenlik ve Işbirliği konferansına katılan ülkelerin yüklendikleri görevin, tüm diğer ülkelerle ilişkilerin Helsinki'de kararlaştırılan ilkelerin ruhunda şekillendirmek görevinin büyük önemini vurgularlar.

Aynı zamanda bağımsızlığını yeni kazanmış olan ülkelerin halklarının emperyalizme ve her türlü baskı ve sömürü şekillerine karşı, halkların çıkarlarına uygun yeni bir uluslararası ekonomik düzenin kurulması için verdikleri savaşım, dünyanın ileri yönde değiştirilmesi için büyük önem taşır ve Avrupa halklarının barış, güvenlik, işbirliği ve toplumsal ilerleme için verdikleri savaşıma güçlü bir destektir.

Konferansa katılanlar şunlar için çalışırlar:

- Müzakere ve anlaşmaları eksiksiz uygulama yoluyla harp kaynaklarının kurutulması, özellikle yakındoğu anlaşmazlığına Israil birliklerinin 1967'de işgal edilen tüm Arap topraklarından çekilmesini, bu bölgedeki tüm devletlerin ulusal bağımsızlık, güvenlik ve toprak bütünlüğünü sağlama bağlayacak, Filistin halkının kendi ulusal devletini kurma hakkını gerçekleştirecek eksiksiz ve adil bir çözüm getirilmesi için; toplantıya katılanlar yakındoğu halklarına karşı her türlü dış müdahaleye karşı çıkarlar.
- Vietnam, Laos ve Kampuçea halklarının saldırgan harbin yaralarını sarma çabalarını, ülkelerinde barışçı ve demokratik bir gelişme savaşımlarını desteklemeye devam etmek için
- Angola Halk Cumhuriyeti hükümetini ve halkını, onların ulusal bağımsızlığı güçlendirme ve ileri yönde gelişme çabalarını desteklemek için
- Faşist cuntanın zindanlara attığı Şili'li tüm yurtsever ve demokratların serbest bırakılması için, Şili halkının insan hakları ve demokratik özgürlükleri Şili'ye yeniden getirme savaşımını desteklemek, uluslararası dayanışma kampanyalarını güçlendirmek için; Uruguay, Paraguay, Guatamala ve diğer bazı

Latin Amerika ülkelerinde komünistlere ve diğer demokratlara karşı terör ve baskının derhal durdurulması için;

- Kore Halk Demokratik Cumhuriyetinin ülkeyi hiçbir dış müdahale olmadan barışçı ve demokratik yoldan birleştirme çabalarının her yönüyle desteklenmesi için
- Arap halklarının, Güney Afrika, Namibya ve Simbabve halklarının, sömürgeciliğe ve irkçılığa karşı savaşan, saldırıların kurbanı olan halkların antiemperyalist savaşımını desteklemek için;
- Irkçı rejimlere karşı Birleşmiş'millletlerin aldığı ticari abluka kararının kesinlikle uygulanması, Güney Afrika Cumhuriyeti hükümetiyle tüm devletlerin ilişkilerini kesmeleri için ve en başta bu hükümete silah satışlarının tamamen durdurulması için.

Uluslararası ilişkilerin demokratikleştirilmesi ve uluslararası işbirliğinin eşitlik ve tüm halkların karşılıklı çıkarları temeli üzerinde geliştirilmesi, hedefleri emperyalizmden ve neokolonializmden kurtulmuş, gelişmiş ve gelişmekte olan ülkeler arasındaki derin farklılıkları yenebilecek, her milletin tam bağımsızlığı ve insanlığın sorunlarını çözmeye aktif katılması temeli üzerine kurulmuş bir uluslararası toplum kurulması savaşında çok önemli hedeflerdir.

Barışın güvenliği, uluslararası anlaşmazlıklara adil çözümler getirilmesi, Güvenliğin kuvvetlendirilmesi ve silahsızlanma yolunda pratik adımlar atılması için geniş bir uluslararası işbirliğinin zorunluluğu gittikçe artmaktadır. Bu işbirliği yeni ve adil uluslararası ticari ilişkilerin kurulmasının ilerletilmesinde elzemdir. Bu işbirliğinin, dünyada açlık, cehalet, çevrenin korunması, atmosferin, denizlerin kirlenmesi, yeni enerji kaynakları kazanilması ve kullanılması, tabiat afetlerinin önlenmesi, en tehlikeli hastalıklara karşı korunma ve tedavi önlemleri gibi karmaşık ve temel problemlerin çözümüne de katkısı olurdu.

Bu, sömürgecilik ve yeni sömürgeciliğin kaldırılmasını; uluslararası yeni bir ekonomik düzen kurulmasını; tüm ülkelerin, en başta en az gelişmiş olan ülkelerin toplumsal ve ekonomik gelişmesi için koşulların yaratılmasını; gelişmekte olan ülkelerin halklarının gelişmiş ülkelerle aralarındaki mesafeyi kapama çabalarını destekleyecek geniş bir uluslararası işbirliğinin örgütlenmesini; her halkın kendi ulusal zenginliklerini başına buyruk şekilde kullanması hakkını hiç bir engelle karşılaşmadan gerçekleştirebilmesini; tüm devletlerin modern bilim ve tekniğin kazanımlarından faydalanabilmesini; hammadde ve tarım ürünleri ile endüstri ürünlerinin fiyatları arasında adil bir oran kurulmasını; her türlü suni engellerden ve farklı muameleden uzak ticari ilişkilerin en geniş şekilde geliştirilmesini zorunlu kılar. Avrupa ülkeleri bu ereklere varmak için önemli katkılarda bulunabilirler.

Sosyalist ülkeler, paktdışı ülkeler hareketi, gelişmekte olan ülkelerdeki devrimci ve ilerici güçler, işçi ve demokrasi hareketleri adalet ve eşitlik temeli üzerinde yeni uluslararası politik ve ekonomik ilişkileri geçerli kılmak için savaşıyorlar. Kapitalist ülkelerden gittikçe genişliyen politik ve ekonomik güçler de günümüzün bu gereksinimlerinin gerçekleşmesine katkıda bulunuyor. Bu çeşit ilişkiler tüm dünyada barış yumuşama ve toplumsal ilerleme davasına hizmet ederler ve baştan sona Avrupanın a halk yığınlarının ve işçi sınıfının çıkarlarına uygundur.

Konferansa katılan komünist ve işçi partileri uluslararası sorunların devletlerin eşit haklarla katılmasıyla çözülmesinde, devletlerarası işbirliği ve anlaşmanın geliştirilmesi, güvenliğin güçlendirilmesi ve bütün dünyada sürekli bir barışın sağlanmasında Birleşmiş Milletler'e büyük önem verirler.

Konferansa katılanlar Avrupanın emekçilerini ve tüm demokratik ve barışçı güçlerini dünyadaki bütün halkların özgürlük ve bağımsızlık savaşlarıyla dayanışmayı güçlendirmek için yeni çabalar göstermeye, yeni eylemler örgütlemeye çağırırlar. Bu hem onların toplumsal ve ulusal eşitliklerinin sağlamlaştı-

rılmasında en önemli faktör olacaktır,hem de bütün dünyada barış,güvenlik ve toplumsal ilerleme davasına önemli bir katkıdır.

*****

Konferansa katılanlar savundukları ereklere ulaşılmasının avrupanın bir barış,güvenlik,işbirliği ve toplumsal ilerleme kıtası haline getirilmesi yolunda önemli bir adım olacağı görüşündedirler.Hem emekçilerin sınıf çıkarları hem de her bir halkın ulusal çıkarlarına ve tüm insanlığın ilerlemesinin çıkarlarına uyan elle tutulur ereklere ulaşmak için yumuşamayla yaratılan olanaklarından yararlanmakta kararlılıklarını vurgularlar.

Konferansta temsil edilen komünist ve işçi partileri tüm demokratik güçlerle,bütün bu güçlerin kişiliğini ve başına buyrukluğunu korumak şartıyla barış, güvenlik ve toplumsal ilerleme savaşımında verimli bir işbirliği için yapıcı bir diyalogu savunurlar.Işçi sınıfı,köylüler,orta katmanlar,bilim ve kültürün temsilcileri,kadınlar gençler,tüm ilerici,demokratik,barışçı güç ve partilere,demokratik yığın örgütlerine,çabalarını barışçı bir gelecek ve kıtamızdaki tüm milletlerin ve halkların gelişip serpilmesi için güçlendirmeleri için seslenirler.

Faşizme karşı büyük utkunun (zaferin) kazanılışından beri otuz yıldan fazla geçti.Avrupanın bir sürekli barış kıtası haline getirilmesi bu utku için savaşmış ve hayatını kaybetmiş olanların hatırasına dikilecek en büyük anıt olacaktır.Berlin Konferansına katılan komünist ve işçi partileri toplantılarında gösterdikleri ereklerin gerçekleştirilmesinin tüm halkların çıkarlarına uyduğu ve tüm yerküremizde barış,ulusal bağımsızlık,demokrasi ve sosyalizm davasına önemli bir katkı olacağından emindirler.

Sovyetler Birliği Komünist Partisi Merkez Komitesi Genel Sekreteri Leonid İlyiç Brejnev Yoldaş'ın konuşması

Sevgili Yoldaşlar

Sovyetler Birliği Komünist Partisi Delegasyonu,Avrupa Komünist ve İşçi Partileri Toplantısına katılanları candan selamlarlar.Sizlere,onbeşbuçuk milyon Sovyet Komünistinin kardeşçe dostluk ve mücadeleci dayanışma duygularını getiriyoruz.Ayrıca,Almanya Sosyalist Birlik Partisi yoldaşlara ve şahsen Honeker Yoldaş'a,toplantımıza gösterdikleri dikkat ve mükemmel organizasyon için teşekkür ederiz.

Bu salonda Avrupa'nın 29 Komünist Partisinin yönetici temsilcileri toplanmış bulunmaktadır.Burada,emekçi halkın hakları için,yeni ve adaletli bir toplum için,gerçekten sürekli bir halklararası barış için savaşa hayatlarını adamış insanlar biraraya gelmiştir. Taktik ve stratejilerini ülkelerindeki somut duruma uyduran partilerimiz,çeşitli koşullarda çalışıyorlar ve çeşitli ödevleri çözüyorlar. Fakat hepimiz aynı savaşın neferleriyiz; hepimiz bir doğrultuda hareket ediyoruz ve bizi,hepimizi,ortak kutsal son hedefimiz birleştiriyor.Bundan dolayı, biz Avrupa Komünistleri için,ortak davamız çıkarlarına bir fikir alış verişi yapmak ve Avrupa'da barış,işbirliği,güvenlik ve sosyal ilerleme gibi önemli ve aktuel bir konuyu görüşmek yararlıdır.

Berlin'de toplanmış olmamızı,bir ölçüde sembolik bir anlam verebiliriz. Hitler faşizminin yıkılışının tamamlandığı şehir,daha 30 yıl önce harabeler içinde iken, bugün sosyalist yeniden doğuşun ,yeşermenin ve sağlam ilerlemenin mükemmel bir örneğini veren bir şehir.O,bugün Alman Demokratik Cumhuriyeti'nin ; ASBP IX. Kurultayının yeniden ortaya koyduğu gibi,tüm düşünce ve çabasını komünist gelecek adına barışçı bir esere yönelten bir devletin başkentidir.

Ve şimdi bu Berlin,halklarına barışın ve sosyal ilerlemenin yeni ufuklarına giden yolları önermek için toplanmış,Avrupa Kominstlerini misafirperverce kabul ediyor.Bu gerçekde Avrupa'daki tarihsel değişimlerin çok belirgin bir göstergesidir.

Kıtamız bugün artık otuz yıl önce yıkılmış kanabulanmış,yakılmış bir şekilde 2.Dünya Harbinden çıkan Avrupa değil.Hatta 10-15 yıl öncesinin,soğuk harp devresinin Avrupa'sı bile değil.Sınıf savaşlarının durumu ,uluslararası çapta ve birçok devletlerin içinde değişti.İşçi sınıfının ve onun öncüsünün,komünist partilerin,Avrupa'nın toplumsal hayatında rolü güçlü bir şekilde arttı.

Avrupa halklarının bugün ulaştıkları durum ,herşeyden önce,faşist saldırgan ve zalimlere karşı verilen kurtuluş savaşının bir neticesidir.Milyonlarca insan bu savaşta hayatlarını verdi.Avrupa'nın yenileşmesine kendi katkılarını yaptılar .Bunu hiçbir zaman unutmayacağız.

Bugünkü Avrupa,önemli ölçüde,kıtanın belirli sayıda ülkelerinde sosyalizm ve komünizmin başarılı bir şekilde kurulmasının bir neticesidir.Bu,sosyalist ülkelerin uluslararası alanda sürdürdüğü sebatlı ve şaşmaz barış mücadelesinin de bir neticesidir.

Avrupa'nın yeni durumu,aynı zamanda,burjuva ülkelerinde işçi sınıfı önderliğinde emekçilerin gelişen sınıf savaşının ,toplumda daha geniş çevrelerin sürekli bir barış için verdikleri mücadelenin bir neticesidir.

İçinde yaşadığımız zamanın önemli ayrı bir karakteristiği ,Avrupa'daki bu dönüşümlerin kapitalizmin genel krizinin derinleştiği bir ortamda gerçekleştiği olgusudur.Burada vurgulamak gerekir ki, bu,sadece ekonomik değil,aynı zamanda bir politik ve moral krizidir. Kriz,kapitalizmin geleceği olmayan bir toplum olduğunu kitlelere daha fazla göstermektedir ve bununla,diğer yolun,sosyalist yolun yanlılarını arttırmaktadır.

Bu kriz,ne emperyalistlerin askeri-politik bloklarını "galvanize ederek" ,ne de silah

lanma yarışıyla ,ne tekellerin ekonomik entegrasyonuyla,ne de sosyal reform gösterişleriyle yahut baskılarla durdurulabilir.

Emperyalizmin artık,Avrupa'nın kaderini yazdıracak durumda olmadığı,bugün herzamankinden daha çok görülmektedir.Bu kaderin tayininde bugün,Sosyalist Devletler,sermayenin ülkelerinde işçi sınıfı ve demokratik hareket,ağırlığı olan bir söze sahiptirler.Ve tam bu güçler,Avrupa'nın 30 yıldan uzun bir zamandan beri barışçı şartlarda yaşamasında,etkili bir tarzda emek verdiler.

Avrupa'da ortaya çıkan bu yeni ilişkiler dolayısıyla,kıtayı 2.Dünya Harbinden beri ateşlendiren bir çok acil ve tehlikeli sorun,nihayet çözüm buldu.Son yıllarda sosyalist ülkelerin Fransa,FAC ve diğer batı ülkeleri ile imzaladıkları önemli anlaşma ve uzlaşmalar ,Batı Berlin'le ilgili dört taraflı anlaşma,Avrupa'daki uluslararası durumu daha iyiye doğru değiştirdi.

Barış icinde yan yana yaşama prensipleri,devletlerarası ilişkilerde hakim eğilim oldu ABD ve Kanada'nın da katılmasıyla yapılan tüm Avrupa ülkeleri toplantısının başarısı bunun en iyi ifadesidir.Bu,barış güçlerinin güçlü,politik bir zaferiydi.

Toplantının nihai kararları,devletlerarası,barışçı ilişkiler ve işbirliğinin zengin ve çok yönlü bir belgesidir.Biz,tüm esas prensiplerini pratiğe uygulamaya çalışıyoruz. Ama bizim en fazla değer verdiğimiz,bu dökümanın,Avrupa'da sürekli bir barışı garanti etmeye yönelmesidir.Zaten tüm Avrupa ülkeleri toplantısının ana hedefi,Avrupa halkları arasındaki barış ve güvenliği sağlamlaştırmaya katkıda bulunmaktı.

Uluslararası gerginliklerin azaltılmasının başarısı,barış ve ilericiliğin güçlerini geliştirdi,sağlamlaştırdı,otoritelerini ve kitlelere olan etkilerini yükseltti.Bu başarı,burjuva ülkeleri hükümet çevrelerinin gerçekçi düşünen temsilcilerinin pozisyonlarının haklı olduğunu gösterdi. Ama bu başarı,gericiliğin ve militarizmin güçlerini,Avrupa'yı ve tüm dünyayı soğuk harp ve nükleer felaketin eşiğine götürmek isteyen güçleri uyandırdı ve harekete geçirdi.Ölüm ve yıkım araçları üretimiyle büyüyenler,sosyalist ülkelere ,kom ünistlere karşı bir "haçlı seferini" kızıştırmaktan başka bir politik kariyer düşünemeyenler,yahut Çin'in maocu yöneticilerinin yaptıkları gibi,diğer devlet ve halkları birbirine ezdirip ve bundan kendisi için yararlar çıkarmak için,açıkça " yeni bir harbe hazırlık" çağrısı yapanlar,telaşa kapılmaktadırlar.

Bu değişik güçlerin yumuşamaya karşı dirençleri farklı şekiller almaktadır.Ama kesin olanı ,şimdiye kadar görülmemiş derecede artırılan silahlanma yarışını daha da yükseltme niyetleridir.

Bunun için,emperyalizmin en saldırgan güçleri ve onun kopyacıları,güya batı ülkelerini tehdit eden,eskimiş "sovyet tehlikesi" masalını yeniden ileri sürüyorlar.Hem kitle yayın araçları,hem de bazı politikacılar sık sık ve inatla,Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkelerin politikalarını kabaca tahrif eden abes iddialar yayıyorlar.

Diğer ülkelerdeki iç politik hadiselerin,iç savaşların ve ulusal kurtuluş savaşlarının "sorumluluğu", sıhhatli insan mantığına rağmen ,sosyalist ülkelere itilmektedir.Dar kafalılar,"sovyet tank sürüsüyle" korkutulmakta; onlara,Sovyetler Birliği ve diğer Varşova Paktı ülkelerinin silahlarını korkunç derecede artırdıkları ve "Batı Avrupa'ya karşı bir savaş" hazırladıkları masalı yutturulmaya çalışılmaktadır.

Ancak,bu sütnine masalları,gerçeklere bakıldığında bir karton ev gibi çöküp gidiyor.

Orta Avrupa'dan bahsedilince;burada, Varşova Paktı ülkeleri ve NATO ülkeleri silahlı kuvvetleri sayısal gücü arasında büyük bir fark yoktur.Olan şu ki,ki bu yıllardan beri böyledir,onların az veya çok eşit durumları (her iki tarafta görünüşlerin belirli farklılıklarıyla) Ve bu,bizce olduğu kadar,Batılı Devletlerce de bilinmektedir.

Bunun için sosyalist ülkeler,güçler dengesini değiştirmemek için,silahlı kuvvetlerin ve silahların taraflarca eşit şekilde azaltılması konusunda anlaşmayı (başlangışta Sovyetler Birliği ve ABD arasında), tarafların silahlanma masraflarını kısmalarını ve bir çarpışma rizikosunu azaltmalarını öneriyorlar./Bakalım hele,hangisi daha mantıklı,hangisi daha adaletli? Ama hayır: NATO ülkeleri inatla,güçler dengesinin kendi yararlarına ve sosyalist ülkelerin zararına değişmesi için ,eşit olmayan bir azaltmayı kabul ettirmeye çalışıyorlar.Besbellidir ki, ve batılı ülkeler de pek iyi bilmektedir ki, biz bu işe yanaşamayız.Böylece, onların aldıkları pozisyonun sadece bir anlamı olabilir; görüşmeleri durdurmak ve silahlı kuvvetler ve silahların Orta Avrupa'da sınırlanmasını engellemek.

Orta Avrupa'da silahlı kuvvetler ve silahların azaltılması üzerine yapılan görüşmelere katılan devletlerin,görüşmeler boyunca,silahlı kuvetlerinin sayısal gücünü büyütmeme

lerini taahüt etmeleri teklifini yapan Sovyetler Birliği'nden başkası değildir.Fakat,bu teklifte,Batı tarafından kabul edilmedi.NATO,Orta Avrupa'daki savaş birliklerinin sayı ve vurucu gücünü yükseltmeye devam ediyor.

O halde,kim Avrupa'da savaş tehlikesinin azaltılmasından yana ve kim bu tehlikenin artmasına çalışıyor ?

Sovyetler Birliği,silah masraflarını her yıl silah masraflarını arttırmayan,devletlerin askeri bütçelerinin karşılıklı genel azaltılmasına çalışan tek büyük Devlettir.Bu arada ABD'nin askeri bütçesi aralıksız artmaktadır. 100 Milyar Doları aşmış bulunmaktadır.NATO'nun Batı Avrupa üye devletlerine gelince,onların silahlanma masrafları ,1971 den 1975 e kadar 5 yıl içinde iki katına çıkmıştır.

Böyle görünüyor gerçek durum.Gerçek,her şeyi ortaya koyuyor.Bir kaç gerçeği daha hatırlıyalım .

Uluslararası ilişkilerde kuvvet kullanmama üzerinde bir Dünya anlaşması imzalama ve kitleleri yok eden yeni tarz ve sistemlerin geliştirilmesini (atom silahlarından daha da korkunç silahlar ortaya çıkabilir) yasaklama gibi önemli tekliflerle ortaya çıkan Devlet, Sovyetler Birliği' ydi.Bu teklifler her tarafta benimsendi,lakin henüz Batılı Hükümetlerde (Çin'de öyle) bunu gerçekleştirmede kuvvetli bir istek göremiyoruz.

Stratejik silahların,yeniden sınırlandırılması konusunda yapılan Sovyet-Amerikan görüşmeleri sırasında,ABD'de deniz altı raket taşıyıcısı "Trident" ve stratejik B-1-Bomba atıcısı ve Sovyetler Birliği'nde benzeri sistemler gibi daha yeni,daha yıkıcı silahların yapılmasından vazgeçilmesini resmen öneren Sovyetler Birliği'ydi.Fakat Birleşik Devletler tekliflerimizi reddedip,bu yeni kitleleri yokedici silahları yapmaya koyuldular.

ABD'ye,atom silahı taşıyan Sovyet ve Amerikan gemi ve denizaltıların Akdeniz'den geri çekilmesi konusunda anlaşma teklif eden,Sovyetler Birliği'ydi.Fakat teklifimiz reddedildi.

Atom silahları denemelerinin,Birleşmiş Milletlerce de geniş destek gören ,tüm ve genel yasaklanması üzerine bir anlaşma imzalama teklifiyle ortaya çıkan,Sovyetler Birliği'ydi.Fakat diğer nükleer devletler,gerekli anlaşmayı imzalamak için görüşme masasına oturmayı red ettiler.

Tüm bu sunduğumuz öneriler geçerliliklerini koruyorlar.Bunların çoğu,diğer somut teklifler yanısıra,SBKP 25.Kongresinde kabul edilen ve gerçekleşmesi için partimiz ve devletimizin savaştığı ,"barış ve uluslararası işbirliği için,halkların özgürlük ve bağımsızlıkları için süren savaş programına " alınmıştır.

Kabul edilebilir ki ,yoldaşlar,gerçekde kimin silahlanmayı durdurmaya,kimin kamçılamaya çalıştığı sorusunu doğru cevaplamak için,tüm burada söylenenler yeterlidir.

Tecrübe,sürekli bir barışa ulaşmanın,büyük enerji,sebatlılık ve ardıcıllık isteyen, güç bir teşebbüs olduğunu öğretiyor- Ekim Devriminden hemen sonra, Sovyet Devletinin I. Dünya Harbini sona erdirme savaşındaki ödevlerinden bahsederken,Lenin,şöyle diyordu : "Barışın çok kolay kazanılacağını ,burjuvazinin onu bize hemen getirmesi için,Barış üzerine sadece birkaç söz söylemenin yeteceğini zanneden,çok safdil bir insandır".(Lenin , eserleri,26.cilt.s.341).Lenin'in bu sözleri bugün de aktüeldir.Sizleri temin ederim ki, yoldaşlar,partimiz,halkların barış ve güvenliği mücadelesinde çabalarını azaltmayacaktır.

Bununla ilgili olarak ,Amerikan-Sovyet ilişkilerinin düzelmesine ,son yıllarda bu yönde SSCB ile ABD arasında imzalanmış anlaşmalara karşılıklı tam uyulmasına ve 1972 ve 1973 de başlanan eseri sağlamlaştıracak ve geliştirecek yeni anlaşmaların imzalanmasına büyük değer veriyoruz.

Stratejik silahlanmayı sınırlama üzerine yeni bir anlaşmanın uzayan hazırlığının başarıyla sonuçlanması,elbette birinci derecede önem taşıyacaktır.Sovyetler Birliği,eskisi gibi ,bu konuda iyi niyetli ve yapıcı bir tutum içindedir.Tuhaftır ki ABD yetkili çevrelerinde zaman zaman silahlanmayı hızlandırma çağrıları yapılmakta,bu arada Sovyetlerle yapılan görüşmelerin ,ayları bulan gecikmesine dikkat çekilmekte;ama-açık söylemek gerekbunun suçu kesinlikle bizde değil.

Yoldaşlar ! Bir barut deposunu ,daha doğrusu Avrupa'nın bugün bu hale getirildiği atom deposunu tehlikesiz hale getirmek kolay değildir.Fakat söz konusu olan ,bu yönde gerçek bir hareket oluşturmaktır.Bugünkü şartlarda ,Doğu ve Batı Devletleri arasında yavaş yavaş gelişen güven çekirdeğini koruyan,büyüten birçok tedbir değerlidir.

Helsinki anlaşmasının ruhu ve harflerine bağlı olarak,Sovyetler Birliği,sınır bölgelerindeki askeri manevraları zamanında,anlaşmaya katılanlara duyuruyor ve komşu devletlerden gözlemciler davet ediyor.

Bilindiği gibi sosyalist ülkeler,Kuzey Atlantik Paktı ve Varşova Anlaşması organizasyonlarını aynı anda dağıtma yahut ilk adım olarak askeri örgütlerini dağıtma teklifini birçok kereler yaptılar,

Her iki örgütü birbirine benzetme fikri,tabii bizden uzaktır.Varşova Anlaşması,tam bir savunma örgütüdür.NATO'ya gelince; bu blok ,halkların kurtuluş savaşlarına saldırı ve baskı aracı olarak kuruldu ve çalışmaları güzelleştirilmeye çabalansa bile,o,bugün de öyledir.Fakat biz dünyanın askeri bloklara ayrılmasına prensipde karşıyız ve her iki grubun çalışmalarını aynı anda durdurmaları için mümkün olan her şeyi yapmaya hazırız.

Yoldaşlar ! Avrupa halkları,dünya kültürünün ayrılmaz parçası haline gelen ,değerli geleneklerin mirasçıları ve ileri götürenleridir.Bu yüksek geleneklerin devrimizin Avrupalılarını bir çok ödev yapmaya borçlu kıldığını,söylemeye gerek mi var ?

Fakat bunun yanısıra bir başka şeye de dikkat etmek gerekir : Avrupa,insanlık tarihinde en korkunç harplerin kaynağı olmuştur.Yüz milyondan az olmayan insan hayatının harabolması ,Avrupa'nın şimdiye kadar ki tarihinin bir bilançosudur.Bu da Avrupalıların insanlık tarihine bir katkısıdır,lakin,uyaran ve yanısıra görev veren ,korkunç bir katkı:Gelecek adına ,geçmişi düşünme görevi.

Avrupa,öncesine göre temelinden farklı,yeni bir döneme girdi.Bunu reddetmek,Avrupalılar için felakete doğru gitmek anlamına gelecektir.

"Kılıca sarılan,kılıçla ölür",diyor eski değerli bir söz.Bugünkü Avrupa'da kılıcı eline alan;düşman olsun,dost,müttefik olsun yahut yakın veya uzak komşuları olsun ,kendisiyle birlikde ateşte kimlerin yanacağını,tasavvur bile edemez.

Avrupa topraklarında atom silahlarını kullanmanın düşüncesi bile,Sovyet insanlarına korkunç gelmektedir.Avrupa evi son haddine kadar dardır ve yangın tehlikesi içine girmiştir.Eğer bir gün yanmaya başlarsa,bu yangını söndürebilecek güçde bir itfaiye yoktur ve olamaz da.

Gerçekten de,barış Avrupa ve Avrupalılar için bir hayat zorunluğu olmuştur.Bundan dolayı ,en insancıl ve hayattan yana bir dünya görüşünün taşıyıcısı olarak biz koministler,yolu askeri yumuşamaya bağlama ve silahlanma yarışına dur demenin herzamankinden çok önemli olduğu görüşünü savunuyoruz.

Avrupa'da barışçı işbirliğinin "maddi örgüsünü" yaratmak da son derece önemlidir. Avrupa halkları ve devletleri arasındaki bağlantıları güçlendirecek ,onları yıllar önceden barışı korumak için ilgilendirecek,bir "örgü".Karşılıklı faydaya dayanan işbirliğinin çeşitli şekillerini kasdediyorum; ticaret,üretimde işbirliği,bilimsel-teknik ilişkiler.

Bu ödev bütümiyle gerçekçidir.Son yıllarda,Doğu ve Batı Avrupa ülkeleri artan bir yumuşama havası içinde böyle bir işbirliğinin önemli tecrübelerini topladılar.Örneğin,Sovyetler Birliği'nin Avrupa kapitalist ülkeleriyle yaptığı ticaret hacmi,geçtiğimiz beş yılda üç katından fazla arttı.Karşılıklı fayda temelinde yapılan büyük kapsamlı işlerle ilgili işbirliği ,giderek daha büyük önem kazanmaktadır.

Avrupa koministlerinin ,bu tür ilişkilerin devamlı gelişmesinin faydalı ve arzu edilir olduğuna,hemfikir olduklarını kabul ediyorum.Bunlar sürekli bir barışın maddi temellerinin yaratılmasında yardımcı oluyorlar.Bunlar emekçilerin doğrudan doğruya çıkarlarına uygundur.Şu kadarını söylemek yeterli ki;Batı'da yayınlanan istatistiklere göre ,sosyalist ülkelerle yapılan ekonomik ilişkiler ,bugünkü kriz devresinde Batı Avrupa'da yüzbinlerce,hatta milyonlarca insana işyeri sağlamıştır.

Fakat burada da,sosyalist ülkelere karşı sık sık ayırıcı yöntemler uygulayan kapitalist ülkelerden bir çok güçlükler çıkarılmaktadır.

Ortak çıkarlara değinen önemli problemlerin birlikde çözümünde,Avrupa ülkeleri arasında ,karşılıklı faydaya dayanan çok uluslu bir işbirliğinin gelişmesi ödevini , bizzat hayat ön plana itmektedir.Biz bilindiği gibi,çevrenin korunması,trafik ve enerji ekonomisinin gelişmesi gibi problemlerin çözümünde işbirliği sorunlarını ele alacak,tüm Avrupa ülkeleri arasıkongreler veya ülkeler arası toplantılar yapılmasını önerdik.Batılı ülkeler sözde buna taraftar görünüyorlar,ama gerçekde,kaçamaklı davranıyorlar ve pratik adımlar atmakta acele etmiyorlar-bunlar,Helsinki'de varılan anlaşmaları destekleme iddialarıyla nasıl bağdaşır ?

SSCB'ne gelince;o,gelecekde de,Avrupa halkları için,sürekli barış ve gerçek fayda temelinde,Avrupa ülkeleri arasındaki ekonomik ilişkilerin gelişmesinden yanadır.

Yoldaşlar !

Devletlerarası güvenin ,sürekli bir barış için vazgeçilmez atmosferinin yaratılması,halkların birbirlerini daha iyi tanıma ve anlamalarını,gerektirir.Tam bu görüşten çıkarak,özellikle çeşitli yönleriyle kültürel mübadele ve insancıl ilişkiler sorunlarını inceliyoruz.

Bu alanda durum nedir ?Biz Sovyetler Birliği'nde,insanlarımızın,diğer halkların geçmiş ve geleceklerini daha çok bilmelerine ,kültürlerini daha esaslı tanımalarına saygı duymayı anlamalarına,önem veriyoruz.

Bundan dolayı Sovyet Devleti,kültür alış verişini oldukça geniş desteklemektedir. o,hükümetlerarası anlaşmalarla bunu desteklemekde ve seneden seneye arttırmaktadır. Devletimiz şu anda 120 Devletle kültürel ilişkiler içindedir.Helsinki toplantısı nihai kararlarına uyumlu olarak,kitap,film ve sanat eserleri alış verişini daha da arttırmak için ek tedbirler aldık.Aynı çizgiyi,bu sorunlarda,bilindiği gibi,Avrupa toplantısına katılan tüm diğer sosyalist ülkeler de takip etmektedirler.

Kapitalist devletlere gelince,onlardan,manevi değerlerin değiş tokuşu üzerine , yettiğinden fazla güzel sözler duyduk,ama az gerçek atılımlar gördük.

Bu durum kendini çok çeşitli alanlarda gösteriyor.Örneğin,Sovyetler Birliği'nde yayınlanan İngiliz ve Fransız yazarlarının kitaplarının ancak altı-yedide biri sayısında ,sovyet yazarı kitabı İngiltere ve Fransa'da yayınlanmaktadır.Batı ülkelerinde oynatılan Sovyet filmlerinin sayısı,bizde oynatılan batılı filmlerin çok ufak bir bölümü kadardır,sovyet televizyon programlarındakinin bile üçte bir kadarıdır.Örnekler arttırılabilir.

Sosyalist ülkelrin halklarının batıdaki hayat üzerine bilgileri,kapitalist ülkeler emekçi kitlelerinin sosyalist gerçeklik üzerine bilgilerinden çok daha iyidir.Bu olgunun sebepleri nelerdir ? Bunun en derin sebebi şudur: Burjuva ülkelerindeki hakim sınıf,bu ülkelerin emekçilerinin,ilk elden sosyalist ülkeler gerçeğini,onların toplumsal ve kültürel gelişmesini,sosyalist toplumun politik ve ahlak prensiplerini öğrenmelerini,belli ki ,istememektedir.

Sosyalizmin çekici gücünü zayıflatmak için,onu karalamak için,burjuva propagandası "kapalı toplum" efsanesini uydurdu.Sosyalist ülkelerin diğer halklarla ilişkiden kaçındıkları, bilgi alış-verişinden ,insanlararası ilişkinin gelişmesinden sakındıkları,iddia ediliyor.

Bu alanda da gerçeklere bir göz atalım.Sadece geçtiğimiz sene,58 milyon yabancı misafir,Ekonomik Yardımlaşma Konseyi (EYK) üyesi devletleri ziyaret etmiştir.Ve öte yandan,Sosyalist Devletler topluluğu ülkelerinin 35 milyon yurttaşı,yurtdışına seyahat yapmıştır.Sadece bu,"kapalı toplum"gevezeliğinin değerini,tüm açıklığıyla ortaya koyuyor.

Yahut,sendikalar gibi kitle örgütleri arasındaki ilişki sorununu ele alınız.ABD resmi makamları,amerikan sendikaları tarafından davet edilen sovyet sendika delegasyonlarına,birçok kereler,giriş vizesi vermediler.Hatta,sovyet sendika temsilcilerine,ABD'de yapılan uluslararası toplantılara dahi katılma izni verilmediği görülmüştür.

Sovyetler Birliği'ne gelince;geçtiğimiz yıl,bizden 750 delegasyon diğer ülkeleri ziyaret ederken ,980 yabancı sendika ve işçi delegasyonu bizi ziyaret etti.

Hayır,sosyalizmin ülkeleri "kapalı toplum"değildirler.Biz,gerçek ve dürüst olan her şey için açığız.Ve biz,ilişkileri tüm araçlarla artırmaya ve bunun için yumuşamanın olumlu şartlarını kullanmaya,hazırız.Fakat kapılarımız,harp,kaba kuvvet,ırkçılık ve kinin propagandasını yapan yayınlar için,daima kapalı kalacaktır.Kapılarımız,yabancı gizli istihbaratlarının ve onların yönettiği sovyet düşmanı "göçmen-örgütlerinin" casusları için de özellikle kapalı kalacaktır.Bu arada ,Batı'da bazıları,çok kirli işlerinde serbest olabilmek için,ilişkiler "özgürlüğünden" gevezelik etmektedir."Casusluk psikozu" na düşmedik.Fakat,düzenimize,toplumumuza karşı fesatçılığa da özgürlük tanımayacağız.CIA'nın fesatları üzerine yapılan son rezalet açıklamalarının bu soruna böyle yanaşmamıza,hafif tabirle,gerekçe olduğunu,herkesin kavrayacağını zannediyorum.

Kültür alış verişinin ve bilgi alma araçlarının,insancıl ideallere,barış davasına, halklar arasında güven ve dostluğun sağlamlaşmasına hizmet etmeleri gerektiği görüşündeyiz.Bu arada,bir kısım Avrupa ülkelerinde bilinen,"Liberty" ve "Hür Avrupa" gibi isimleri kötüye kullanan,yıkıcı radyo istasyonları çalışmaktadır.Bunların sadece varlıkları bile uluslararası havayı zehirlemektedir.Bu,Helsinki'de yapılan anlaşmaların ruhuna ve metnine karşı doğrudan doğruya bir meydan okumadır.Sovyetler Birliği,bu psikolojik harp sürdürücüsü araçların çalışmalarının kesinlikle durdurulmasından yanadır.

Yoldaşlar ! Proleterya enternasyonalizmine sadık kalarak,partimiz,Sovyet ülkesinin kaderi ile Avrupa ve Dünyanın diğer ülkeleri kaderleri arasına hiçbir zaman ayırıcı bir çizgi çekmemiştir.SSCB'nin barışın ve halkların özgürlüğünün sağlamlaştırılmasına yönelen dış politikası da,kominizmin kuruculuğunu hedef alan iç politikası gibi,sadece sovyet halkının çıkarlarını gözetmekle kalmamakta,-eminiz ki-bununla,ayni zamanda,tüm dünya komünistlerinin,insanlığa daha iyi bir gelecek için verdikleri ortak mücadeleye de katkısı olmaktadır.

Yoldaşlar,sizler muhtemelen,Sovyetler Birliği'nin gelişmesi ile ilgili plan direktifleri de dahil olmak üzere,SBKP 25.Kongresinin sonuçlarını tanıyorsunuz.Halk ekonomimizin ölçüleri şimdi son derece büyüktür.Dünya endüstri üretiminin %20 sini SSCB'nin ürettiğini söylemek yeter.Mutlak sayılarla verildiğinde bu,1950 yılında dünyamızda yapılan tüm üretimden daha fazladır.

Bu dev ekonomik vücudun planlama ve yönetiminde ortaya çıkan soruların ne kadar çeşitli ve karmaşık olduğunu ,anlamak güç değildir.

Sosyalizmin üstünlüğü bize,ülkemiz ekonomisinin sürekli büyümesini ve bunun yanısıra tüm halkımızın hayat standardının da sürekli büyümesini mümkün kılıyor.Parti bugün, üretimin verimini yükseltme,çok geniş bir kavram olan iş kalitesini çeşitli açılardan iyileştirme ödevini ön plana alıyor.Bu,üretimin teknik temelinin büyük çapta yenilenmesinden ,işe karşı bilinçli,komünist yanaşımın eğitiminde,milyonlarca emekçi kitlesinin inisyatiflerinin gelişmesinde ulaşılacak yenive önemli gelişmelere kadar,çok çeşitli alanlarda büyük emek harcamayı gerektirmektedir.

Üretimi geliştirir ve halkın maddi yaşama seviyesini yükseltirken,bunu,kendi şahsi amacımız olarak görmediğimizi,aksine kominist kuruculuğun program hedeflerini dikkate alarak soruna yanaştığımızı,vurgulamak önemlidir.

Söz konusu olan ,özellikle partimiz tarafından son yıllarda geliştirilen tarım politikası rotasının genellikle yöneldiği,şehir ve köy emekçilerinin yaşama koşullarını birbirine yaklaştırmaktır.Kafa ile kol emeği arasındaki farkları yavaş yavaş kaldırmak da söz konusudur.Buna örneğin,on sınıflık genel okul yükümlülüğünün gerçekleştirilmesi ve işçi ve kollektif köylülerin üretimdeki işlerinin entelektüel seviyelerinin önemli ölçüde artırılması,katkıda bulunmaktadır.Ayrıca,düzinelerce milyon emekçilere hakettikleri hayat şartlarını modern evlerde ve çok düşük kirada mümkün kılmak için,konut inşaatında muazzam bir gelişme de büyük bir başarıdır.Ve bu yöndeki çalışma devam edecektir.

Toplumsal gelişmemizin başarıları,sadece yurttaşlık haklarını sürekli daha aktif kullanan ve toplumsal hayatın çok yönlü düzenlenmesine sürekli daha aktif katılan,kitlelerin serbest ve bilinçli yaratıcılığının neticesi olarak mümkün olmaktadır.Bundan dolayı ,kominizmin kuruculuğundaki yeni ilerlemeler,kesinlikle sosyalist demokrasinin daha da gelişmesi anlamına da gelmektedir.Bu,partimizin esas rotasıdır.Bu bizim günlük gerçeğimizdir de.

Sosyalizm koşullarında ,sovyet insanlarının çok değerli bir özelliği gelişti;kendi işinin tüm halkın eseriyle ilişkisini tanıyan,ortak çıkarları unutmayan ve buna göre davranan ,kendi ülkesinin sahibi olma hissi.

Fakat bu,platonik bir his değildir.Bunlar milyonların gerçek işleridir.Ne demek istediğimi ,birkaç örnekle açıklamak istiyorum.

Bizde,diyelim ki,maharetli bir kalifiye işçi fabrikada yahut tarlada üretimde en iyi verime ulaşırsa ve kendi iş arkadaşlarını geçerse,normal olarak o,tecrübelerini diğerlerine aktarmayı,onları toplum malı yapmayı düşünür.Ve bizde,üretimin böyle aktivistlerinden daha fazla saygı duyulan kimse yoktur.Onların çoğu tüm ülkede tanınır;gazetelerde onlar üzerine yazılır;onlar Devlet organlarına seçilir.

İki milyonun üstünde emekçi,bizde,Devlet gücünün taşıyıcılarıdır,Sovyetlerin seçilmiş üyeleridir.Ama bu da yetmez: Aşağı yukarı 30 milyon sovyet yurttaşı,Sovyet Aktiflerini oluşturmaktadır,onlar,devlet idaresinin büyük ve güç işinde gönüllü ve karşılık almadan yardım etmektedirler.Ve 9 milyon emekçi,seçimle işbaşına gelen,Halk Kontrol Organlarında çalışmaktadırlar;onlar,tüm dikkatlerini,idarenin çeşitli alanlardaki çalışmalarına çevirmekteler,bürokrasi ve vazifeyi ihmal etme olaylarına karşı mücadele etmektedirler.

Veya burada emekçilerin aktivitelerinin bir şekli daha :Sovyetler Birliği'nde işletmelerde yüzde 65 i işçilerden oluşan Sürekli Üretim Danışma Kurulları kuruldu.Bu tür danışmalarda yalnız geçen 1975 yılında üretimin ve çalışma koşullarının iyileştirilmesi için 1 milyonun üzerinde öneri işlendi ve uygulandı.

Bunlar yalnız tek tek örnekler,ama bence bunlar da bizde yönetim organlarının çalışmasının aşağıdan dolaysız demokrasiyle nasıl bağlandığı konusunda bir fikir veriyorlar.

Bizim büyük ve karmaşık toplumsal yaşamımızda doğal olarak bazı eksiklikler ve çözülmemiş problemler var.Bunları iyi görüyoruz.Parti,halkı bunların aşılması ve ortadan kaldırılması için harekete geçiriyor.Fakat eksiklikler ve zorlukler ,Sovyet halkının Lenin'in Kominist Partisi'nin öncülüğünde Büyük Sosyalist Ekim Devrimi'nden sonra kazandığı o önemli tarihsel utkuyu bilincimizde söndüremiyor.Biz tekelci oligarşinin egemenliğinden kurtulmuş ,toplumsal yokluktan kurtulmuş bir toplum kurduk.

Biz,soy,mal ve ırk ayrıcalığı ve benzeri diğer ayrıcalıkları tanımayan insanlardan bir toplum,insan haklarını yalnız ilan etmekle kalmayan,aynı zamanda bunları kullanmayı kolayca mümkün kılan bir toplum kurduk.Biz,sağlam,dinamik ve sıkıca birleşmiş bir toplum kurduk.

Ülkemizin tüm tarihi boyunca emekçilerin şimdiki kadar yüksek bir maddi yaşam düzeyine hiçbir zaman sahip olmadıklarını,yoldaşlar,insan bütün kesinliğiyle söyleyebilir.Böyle yüksek bir eğitim düzeyine ve kültür araçlarından böyle faydalanma olanaklarına emekçiler hiçbir zaman sahip değillerdi.Hiçbir zaman geleceklerinden-ülkelerinin barış içindeki geleceğinden-şimdiki kadar emin değildiler.Sovyet halkının SBKP'nin politikasına kesin desteği buna dayanıyor;ülkemizde parti ve halkın kırılmaz birliği buna dayanıyor.

Yoldaşlar! Dünyadaki olayların gelişmesi,baskıya ve sömürüye karşı ,uluslararası sorunlarda zor kullanılmasına ve keyfiliğe karşı savaşan daha fazla anti-emperyalist güçlerce belirleniyor.Ve,çok şey bu güçlerin kaynaşmışlığına,birlikte hareketlerine bağlıdır.

Sosyalist ülkelerin kardeşçe dayanışması bunlardan herbirinin gücünü arttırıyor.Eşit haklarla yürütülen ekonomik işbirliği ,yeni dev olanaklar için kendi yardım kaynaklarını genişletiyor.Parti ve devlet organları arasındaki,işletme kadroları ve bilimsel kollektifler,toplumsal örgütler arasındaki ,milyonlarca ve milyonlarca yurttaş arasındaki sıkı,organik ve kesilmeden gelişen dostça ilişkiler,bize,prensip açısından yeni bir görünüşten ;inanç birliği ve hedeflerin ortaklığı ile kaynaşmış olan halkların gerçek kardeşçe birliğinden söz etme hakkını veriyor.Bunun emin temeli ,sağlamlaştırıcı gücü marksist-leninist partilerin savaş ortaklığıdır.

Sosyalist ve kapitalist ülkelerdeki birlikte hareket dev bir rol oynuyor.Kıtamızın iki bölümünden birçok kardeş partinin temsilcileri 9 yıl önce beraberce Avrupa'da barış ve güvenlik savaşımının bir programını ortaya koydular.Şimdi herkes bu programın öz olarak gerçekleştiğini göreb ilir.

Biz sovyet komünistleri,diğer sosyalist ülkelerin de komünistleri gibi,hem tarihimizin zor anlarında,hem de normal barış içinde çalışma dönemlerinde bizimle dayanışma içinde olan ,sermayenin ülkelerindeki yoldaşlarımıza candan teşekkür ederiz.Biz, kapitalist bloktaki sınıf kardeşlerimizin savaşımıyla dayanışmamızı sürekli olarak dile getiriyoruz ve onlara moral ve politik destek vermek için çabalıyoruz.

Günümüzde,bazı Batı Avrupa ülkelerinde komünistlerin hükümete katılma perspektifleri açıkça belirginleştiğinden,gerici çevreler,özellikle NATO kampında bulunanlar,bir açıkça baskı uygulama ve bu ülkelerin iç işlerine karışma kampanyası başlattılar.Dikkatinizi çekerim yoldaşlar,neye karşı saldırıya geçiyorlar:Genel seçimlerin sonuçlarına saldırıyorlar.Böylece demokrasi ve özgürlük için büyük çığlıklar atan emperyalist politikacıların,gerçekte demokrasiye veya özgürlüğe ancak kendi iktidarlık bütünlükleri etkilenmediği sürece göz yumdukları ortaya çıkıyor.

Bu koşullar altında,bizim burada,konferansta,partilerimizin beraberce saptanmış ereklere ulaşmak için katkıda bulunmaya hazır bulunduklarını hep birlikte açıklamamız gayet önemlidir.

Elele çalışmamızın,üzerinde özellikle durulması yararlı olan bir kesimi var Bu,Karl Marks,F.Engels ve Vladimir Iliç Lenin tarafından yaratılmış olan Bilimsel Komünizm teorisinin daha da geliştirilmesi için,devrimci deneyimlerin değerlendirilmesi çabalarının birleştirilmesiyle ilgilidir.Devrimci teorinin geliştirilmesine herbir parti katılır.Bu teorinin gelişmesi.V.I.Lenin'in haklı olarak belirttiği gibi "...dünyanın tüm ülkelerinin devrimci deneyim ve devrimci fikirlerinin birleşmesiyle"(Lenin,Eserleri,Cilt 21,Sayfa 358) olur.

Yoldaşlar,komünist hareket gerçekten büyük deneyimler topladı.Bu gerek genel geçerliliği olan kanunlarıyla,gerekse de çeşitli somut formlarıyla gözlerimiz önüne serilen sosyalizmi çeşitli koşullar altında kurma deneyimlerini içeriyor.Bu,çeşitli gelişme aşamalarında bulunan ülkelerdeki,kitlelerin çıkarlarının korunması,devrimci güçlerin toplanması,sosyalizm mücadelesi deneyimlerini de içeriyor.Tüm bunlar,her kardeş partinin deneyimlerinin,ulusal özelliklere bağlı olanlar dışında,bizim tüm hareketimize yararlı ortak yanları olması nedeniyle bir analizi,bir değerlendirmeyi daha da elzem kılıyor.Ve yaşamın kendisi,teker teker ülkelerde ve evren ölçüsünde somut sosyal,politik ve ekonomik süreçlerin gelişmesi için,müşterek erekler yolunda verdiğimiz savaşım için,süregen olarak yenilikler getiriyor.

Biz komünist ailesindeki yoldaşlarımızın çalışmalarını büyük bir ilgiyle izliyor ve şu veya bu tezlerinin doğruluk veya yanlışlığının ölçülmesinde denek taşının sadece pratikteki deneyimler olabileceğinden hareket ediyoruz.Fakat, pratik kendi kesin kararını vermeden önce,bu tezleri dostça bir tartışmada,çeşitli partilerin görüş açıları ve deneyimleriyle geniş ölçüde karşılaştırarak deneme olanağı ve elzemliği var.Bunun sonucunda,teori ve pratikte de müşterek davamızın bundan yararlanacağı açıktır.

Arada sırada,şu veya bu güncel politik sorunlar üzerine karşılıklı bilgi edinmek ve görüş değiş tokuşunda bulunmak üzere bir çok ülke temsilcilerinin katılacağı buluşmaların yapılmasının yararlı olacağı kanısındayım

Yoldaşlar,komünistler kendilerini hareketlerinin sınırları içine hapsetmiyorlar.Onlar kendi çabalarını,kalplerinde barış ve halkların yararları yatan herkesle birleştirmeye her zaman hazırdırlar.Avrupa Konferansı Ortak Bildirisi,Avrupa'da barış ve güvenlik için sağlam bir temel yaratmıştır.Bu ereğe varılmak isteniyorsa,yumuşamanın vazgeçilmez,barışın gerçekten zedelenmez olması isteniyorsa,sadece hükümetlerin gösterdiği çabalar değil,halk kitlelerinin eylemleri de gereklidir.

Batı Avrupa ülkelerindeki komünistlerin aktif çalışmaları,tekellerin gücüne karşı savaşacak olan bütün güçlerin ve işçi sınıfının birleştirilmesi için,kitleler için savaşımdaki azimleri ,gerçekten demokratik rejimlerin kuruluşu,sosyalizme geçiş için ön-koşulların yaratılması meyvalarını getiriyor.Özellikle geniş halk yığınlarının yaşam çıkarları için sürekli ve yorulmadan savaşım sayesinde Italya,Fransa,Finlandiya ve Portekiz ayni şekilde Danimarka ve Federal Almanya'nın da komünist partileri sayılır politik güçler haline geldiler.Italyan Komünist Partisi'nin son parlamento seçimlerindeki hepimizi sevindiren ve bu nedenle Italyan yoldaşlarımızı tebrik ettiğimiz büyük başarıları bunun için inandırıcı bir kanıttır.

Komünistlerin emperyalizmin gerici çevrelerine karşı savaşta sosyaldemokratlar ve hristiyanlar da dahil olmak üzere geniş demokratik çevrelerle bağdaşıklık kurmaları,sosyalizmin kapitalizme son vermesinin devrimci ve inançlı taraftarları olmaları özellikle önemlidir.Komünistler tüm çalışmalarında bu tarihi görevi yerine getirmeye öncelik tanırlar.

Komünist Partileri her yerde çalıştıkları ülkenin işçi hareketinin sonucu olarak doğmuşlardır.Ve herşeyden önce davranışlarıyla kendi ülkesindeki çıkarlarını dile getirtikleri ve temsil ettikleri emekçilere karşı sorumludurlar.Asa zaten komünistlerin uluslararası dayanışmasının temelini kuran da budur ya. Tüm ülkelerin emekçileri arasında,Lenin'in sözüyle ifade edersek,kar,pazar, ve etki alanları için boğuşan sömürücüler arasındaki aşılması imkansız karşıtlıklar gibi çelişkiler yoktur,aksine aynı çıkarlar,aynı çabalar vardır.Öte yandan şu da açıktır ki, bir komünist partisi kendi ülkesinde ne kadar etkiliyse,komünistlerin ortak erekleri için uluslararası yaşam alanında verdikleri savaşıma katkısı da o derece büyük olur.

Yine de bazan soruluyor: proletarya enternasyonalizmi hala güncel midir, eskimemiş midir? Bazıları da korkuyor:Komünistleri birleştiren uluslararası bağları güçlendirme çağrıları,yeniden örgütsel bir merkez kurmak demek değil midir?

Acaip korkular bunlar.Hep bilindiği gibi,hiç bir yerde,hiç kimse böyle bir merkez kurmak fikrini ileri sürmedi.

Ama proletarya enternasyonalizmine gelince,yani işçilerin,bütün ülkelerin komünistlerinin ortak hedefler için savaşımlarında dayanışmalarına,halkların ulusal kurtuluş,toplumsal ilerleme savaşımlarında dayanışmalarına,kardeş partilerin eşitlik ve bağımsızlığını kesinlikle koruyarak gönüllülükle işbirliğine gelince,görüşümüzce: 100 yıldan fazla bir süredir komünistlerin bayrağını yükselttikleri bu yoldaşça dayanışma bu gün de önemini hiç eksiksiz korumaktadır.Dün de bugün de o komünist partilerinin ve tüm işçi hareketinin güçlü ve sınanmış bir silahıydı ve silahı kalacaktır.

Söz arasında,uluslararası burjuvazi -ortak sınıf düşmanımız- devrimci güçlere karşı savaşında uluslararası planda savranışları arasında uyum sağlamanın pek çok örneğini veriyor.Nerede sömürü düzeni tehlikeye düşerse,ulusal,toplumsal,demokratik güçler savaşta ne zaman üstün duruma geçseler,orada emperyalizm karşı saldırılarını koordine etmekte kelimenin tam anlamıyla hummalı çabalara girişiyor.Bugün Avrupada olsun,Afrika veya başka yerlerde olsun pek çok örnekleri var.

Halk yığınlarının ,kendi en temel çıkarlarının,Barış,Güvenlik ve İşbirliği için girişim ve eylemleri güçlü şekilde desteklemelerini gerektirdiğini açık olarak görmeleri için her şeyi yapmalıyız.Bu bizce bugün komünistlerin,hem teker teker hem de birlikte bütün kardeş partilerin en önemli görevlerinden biridir.Bizim görüşümüz,yoldaşlar,konferansımız bu yüce girişimlerde önemli bir rol oynayabilir ve oynamalıdır.Burada,Avrupa komünist partilerinin toplantısında konu gayet tabii ilk önce Avrupadaki durumdur.Bununla birlikte dökümanımızın tasarısında yerküremizin diğer bölgelerindeki barış ve sosyal ilerleme mücadelesi ile Avrupa kitasındaki barış ve sosyal ilerleme mücadelesi arasındaki karşılıklı ilişkilere büyük değer verilmiştir.Bu da mantıkidir.Sosyalizm,bizim öğretimizin yaratıcılarının ön gördüğü gibi, insanlığın bundan sonraki ilerlemesinin objektif ön koşulu ve acil talebi olmuştur.

Biz tüm dünyada barış ve güvenlik için savaşıyoruz.Bu kürsüden ulusal bağımsızlık hareketine katılanların hepsini hararetle selamlar,ülkelerinin özgürlük,bağımsızlık ve ileriye doğru gelişmesi için verdikleri haklı mücadeleyi her zaman desteklediğimizi yeniden açıklarız.

Asya,Afrika,Latin-Amerika halklarının barış ve ilerleme davasına katkıları kuşkusuz sürekli büyümektedir.Sosyalizm,emperyalizmin sömürgecilik boyunduruğunu atmış ve özgür,bağımsız gelişme yoluna girmiş birçok ülkede çoktan derin kökler salmıştır.Uluslararası olaylarda bloksuz ülkeler hareketi önemli bir rol oynamaktadır.

Hepimizin üzerinde anlaştığı konferans belgesinde,komünist partilerinin dünyada yeni ve adil bir ekonomik düzenin kurulmasına katkıda bulunmaya hazır olduğu ifade ediliyor.Gelişmiş devletlerin eskiden sömürge ve bağlı olan ülkelerle eşit haklarla politik ve iktisadi ilişkiler - sosyalist devletlerin çoktan beri bu ülkelerle kurduğu çeşitten ilişkiler uğrunda mücadele partilerimizin ortak enternasyonal ödevinin en önemli yanı olmalıdır.

Yoldaşlar,her katılanın görüşlerine saygı,tartışmanın demokratik ve gerçekten yoldaşça atmosferi,değişik partilerin deneylerinin sağlam bir şekilde karşılaştırılması ve yoldaşların ilgisine dostça dikkat,bugün Avrupa ve dünya halkları için büyük önemi olan bir sıra güncel sorunlar hakkında ortak değerlendirme ve neticeye varma olanağını bize verdi.Bu sorular hakkında Marksizm-Leninizm temeline dayanan önemli bir belge oluşturmayı başardık.

Özellikle belirtmek isterim ki,SBKP, bu belgede Avrupa komünistleri tarafından birlikte formüle edilen hedefler uğrunda enerjik ve devamlı mücadele etmeyi kendisi için bir yükümlülük olarak görür.

Ve biz eminiz ki,Avrupa komünistlerinin birlik bayrağını yükseltmiş olan konferansımızın sonuçları gayretlerimizin birleştirilmesine, emekçilerin yasamsal çıkarları,demokrasi ve sosyalizm,Avrupada sürekli bir barış için ortak savaşımımızın aktifleştirilmesine katkısı olacaktır.

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi Genel Sekreteri İ. Bilen Yoldaş'ın Konuşması

Değerli yoldaşlar,

Komünist ve işçi hareketinde önemli bir yeri olan Avrupa Komünist ve İşçi Partileri'nin bu konferansını partimiz adına selamlarız !

Konferansa sunulan Belge'nin hazırlanması için yirmi aydan beri çaba harcayan çok elverişli çalışma koşulları yaratan ve yoldaşça konukseverlik gösteren Almanya Sosyalist Birlik Partisi Merkez Komitesi'ne candan teşekkür ederiz.

Ayrıca Komisyon çalışmalarına katılan,konferansın toplanmasında emeği olan bütün yoldaşlara da teşekkür etmeyi borç biliriz.

29 Avrupa Komünist ve İşçi Partileri'nin bu konferansta bir araya gelmeleri,barış,güvenlik ve sosyal ilerleme yolunda,antiemperyalist ortak bir belgeyle dünya kamuoyunun önüne çıkmaları,dünya işçi hareketini,dünya barış ve güvenliğini,ulusal ve sosyal kurtuluş hareketlerini daha da güçlendirecektir.

Konferans,Avrupa ve dünya komünist ve işçi hareketinin önemli bir başarı ve kazanımıdır.Konferansın ana amacı da buydu ve bu amaca ulaşmıştır.

Ana Belge uzun yorucu ve kollektif bir çalışmanın ürünüdür.Ne yazık ki belgenin bizler için bazı zayıf yönleri vardır.Örneğin proleterya enternasyonalizmi deyiminin metinden çıkarılmış olması ve yerine enternasyonalist dayanışma deyiminin konmasını partimiz gönül hoşluğuyla kabul etmiş değildir.Proleterya enternasyonalizmi,bütün ülkeler işçi sınıfının devrimci dayanışmasıdır.Marksizm-Leninizm'in başta gelen ilkelerinden biridir.Biz,Türkiye Komünist Partisi,emperyalizme,tekellerin egemenliğine,sömürü düzenine karşı savaşta bu güçlü silahı elden bırakmayacağız.

Başka bir örnek.Dünya devrimci sürecinin ana güçleri sayılırken Sovyetler Birliği'nin adı anılmıyor.Oysa dünya devrimci sürecinin ana gücü ve temel dayanağı Sovyetler Birliği'dir.Bu tarihsel bir gerçektir.Belgede bunun böylece anılmaması bu tarihsel gerçeği ortadan kaldıramaz.

Konferansa sunulan Belge,Türkiye'de işçi hareketini,emperyalizme,NATO'ya,işbirlikçi burjuvaziye karşı savaşımı güçlendirecek niteliktedir.Bu Belge,memleketimizde antiemperyalist bütün güçleri savaşta yüreklendirecektir.Daha önemlisi, bu güçler arasında eylem birliğinin yaratılmasını kolaylaştıracaktır.

Türkiye,kapitalizmin genel bunalımları içindedir.Türkiye bir yandan azgelişmiş kapitalist bir ülke olduğundan,bir yandan da emperyalizmin bütün politik,ekonomik ve askersel sistemlerine,NATO'ya,Ortak Pazar'a bağlı olduğundan,emperyalist tekellerin,işbirlikçilerin egemenliğinde bulunduğundan,kapitalizmin genel bunalımları ülkemizde daha yıkıcı ölçüler alıyor.

Türkiye bugün,enflasyon hızı bakımından, % 30 ile Avrupa'da başta geliyor.Enflasyon geniş emekçi yığınlarının belini gittikçe daha fazla büküyor.Öte yandan, yerli yabancı tekellere,holdinglere,büyük toprak beylerine büyük vurgunlar,birikimler sağlıyor.Emperyalizmin ve yerli ortaklarının bu amansızca sömürüsü,yağması ve bu düzenin faşist yöntemlerle,kanlı saldırılarla sürdürülmeğe çalışılması, yalnız işçi sınıfıyla burjuvazi arasında değil,burjuvazinin kendi içinde de ayrışmaları,zıtları keskinleştiriyor.Tekelci olmayan burjuvaziyle,tekelci burjuvazi arasında çelişki ve çatışmalar,zaman zaman,kanlı bir nitelik alıyor.Bugünkü Demirel Hükümeti,işbirlikçi tekelci burjuvazinin,büyük toprak beylerinin,en gerici , en saldırgan çevrelerin egemenliğini savunuyor.Bu egemenliği,işçi sınıfına,devrimci gençliğe,aydınlara,subaylara karşı kanlı faşist saldırılarla sürdürmeğe çalışıyor.

Bu kanlı saldırıların başta gelen amacı,hızlı gelişen işçi hareketini,antiemperyalist akımları ezmek ve bu akımları parçalamaktır.Hükümet ve egemen çevreler bu amaçlarına antikomünizmi,antisovyetizmi körükleyerek de varmak istiyorlar.Fakat bugün artık antikomünizm ve antisovyetizm bekledikleri sonuçları vermiyor. Bir yandan partimizin antikomünizmle,antisovyetizmle ardıcıl savaşımı,biryandan Sovyetler Birliği'nin barış politikası,halkımıza ekonomik yardımları,dostu düşmanı birbirinden ayırma olanakları sağlıyor.

Bugün Türkiye'de tipik olan işçi sınıfının,nicel,nitel,örgütlenme ve bilinçlenme bakımlarından güçlenmesi,gelişmesidir.

İşçi sınıfı,emperyalizme,yerli ortaklarına,sömürücülere,gericiliğe,faşist yöntemlere karşı sınıf savaşımında gerek sendikal,gerekse politik alanlarda birliğe yönelmiştir.Türkiye'de işçi grevleri,gösterileri,mitingleri süreklidir.Işçi sınıfının ekonomik savaşları hızla politik savaşıma dönüşmektedir.53 yıllık bir yasaklamadan sonra bu yıl 1 Mayıs'ın Istanbul'da 500 bine yakın bir işçi yığını tarafından,proleterya enternasyonalizmi anlamında,işçi sınıfının savaş,birlik günü olarak anılması rasgele bir olay değildir.Böylesi bir gelişme,sınıf savaşında işçi sınıfının nicel,nitel gelişmesinin sağladığı birikimin bir sonucudur.

İşçi sınıfının bu savaşımı,tekelci olmayan burjuvazinin,orta tabakaların,gençliğin,silahlı kuvvetlerdeki yurtseverlerin emperyalizme,sömürü düzenine ve bu düzeni savunan hükümete karşı direnişlerini güçlendiriyor,onları yüreklendiriyor.

İşçi sınıfına,emekçi yığınlara sömürü düzenini saldırı yöntemleriyle dayatmak isteyen hükümet ve egemen çevreler dış politikalarında emperyalizme daha fazla ödün vermek,NATO'ya daha fazla sarılmak politikasını izliyorlar.Bağımsız bir devlet olan Kıbrıs'a saldırı,adanın bir bölümünün işgal edilmesi bu halk ve barış düşmanı politikanın bir örneğidir.TKP,ilk günden beri,burjuvazinin Kıbrıs'a saldırısına karşı çıktı.Kıbrıs'ın bağımsızlığını,toprak bütünlüğünü ve egemenliğini bütün yabancı silahlı kuvvetlerin,bu arada Türk ordusunun adadan çekilmesini ve adada iki topluluğun demokratik haklarına saygı gösteren bir rejimin kurulması için savaştı.Olayalar,TKP'nin bu politikasının doğruluğunu ispatladı.

TKP barışve güvenliği güçlendirici bir politikadan yanadır.Bütün komşularımızla içten dostluk,karşılıklı yarara dayanan ilişkilerin kurulmasını ister.Sosyalist ülkelerle,en başta komşumuz Sovyetler Birliği ile yakın politik,ekonomik ve kültürel bağların kurulması Türkiye'de antisovyetizmin gerilemesine yardımcı olmaktadır.

Partimiz,Türkiye'de antiemperyalist,demokratik hareketlerin güçlenmesinin objektif koşullardan doğduğuna,zıtların gittikçe sivrileştiğine,bütün görünüşlere karşın Türkiye'nin emperyalizmin ,NATO'nun zayıf halkalarından biri olduğuna inanıyor.Ne var ki,antiemperyalist devrimci güçler dağınıktır.Bu da,devrim hareketini güçten düşürüyor,egemen çevrelere,emperyalizme ve işbirlikçilerine egemenliklerini sürdürmeye yarıyor

Partimiz bu güçsüzlüğün giderilmesi,bir yandan işçi sınıfının birliğinin oluşturulması,bir yandan da bütün antiemperyalist güçlerin eylem birliğinin sağlanması,demokratik bir hükümetin kurulması için savaşıyor.

Bizler,Avrupa Komünist ve Işçi Partilerinin Konferansına sunulan Belge'yi onaylamakla yurdumuzda bu savaşa yeni bir güç kattığımıza inanıyoruz.Bundan ötürü Konferans'ın,Avrupa Komünist ve Işçi Partilerinin yeni bir birlik ve dayanışması olarak belirmesi,yukarıda da belirttiğimiz gibi,dünya devrimci süreci için yeni bir kazanımdır.

Değerli yoldaşlar,hepinize savaşınızda yeni yeni başarılar dileriz.